

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/102/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

269/2017. (XII. 14.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2017. március 4-én előterjesztett **panaszát** a 2017. december 14-én megtartott zárt ülésén született döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Bp.-i Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) Kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2017. február 24-én történt kétszeri, diszkriminatív rendőri intézkedést (igazoltatást), illetve rendőri intézkedés (segítségnyújtás) elmulasztása miatt 2017. március 6-án, elektronikus úton terjesztette elő panaszát, amit 2017. március 16. napján, postai úton megerősített.

I.

1) A panaszbeadványban a panaszos előadta, hogy 2017. február 24. napján 12 óra 30 perc körül megjelent a Bp. kerület, utcai kétnyelvű iskolában, ahol a lánya tanul. A panaszos

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

érdeklődni szeretett volna gyermeke tanulmányi előmeneteléről, azt követően pedig szeretne volna megvárni őt ott, ahol a többi szülő is várta gyermekét. A bírósági határozat szerint a panaszost aznap 16 órától megillette a rendes láthatás joga (és amit egyébként a gyermek édesanyja hosszú ideje akadályoz). Az iskolaigazgató azonban a rendőröket hívott a helyszínre, és a panaszost kitették az iskolából.

Aznap 16 órakor a gyermek édesanyja megakadályozta a panaszos láthatási jogát, ezért a panaszos kihívta a rendőröket az édesanya lakásához. Ugyanazok a rendőrök érkeztek a helyszínre, akik korábban az iskolában megjelentek. A panaszos álláspontja szerint ugyanazt a bírósági határozatot kellett volna délután is betartatni az édesanyával, ami az első rendőri intézkedés során is adott volt.

A panaszos álláspontja szerint az iskolaigazgató jogosulatlanul kért rendőri intézkedést, illetve azt, hogy amikor a második esetben ő (mint arra jogosult) kért segítséget, a rendőrök nem tettek semmit. Ez alapján sérült az egyenlő bánásmód követelménye, a tisztességes eljáráshoz való jog, és a rendőri intézkedés diszkriminatív jellegű volt.

2) A panaszos továbbította a Testület felé az iskolában, illetve azt követően a gyermek édesanyjának lakásánál történt rendőri intézkedésről készített hangfelvételeket, és annak kivonatát. [Rövidítések: Ai: iskola igazgatója, P: panaszos, RN: rendőrnő, RF: rendőr, I.: iskola igazgatója, V. P. rendőr, passzív résztvevő, A: a gyermek édesanyja, N: a gyermek anyai nagymamája]

a) Az első felvétel 2 perc 2 másodperc terjedelmű. A panaszos belép az iskolába, ahol egy férfi megkérdezi, hova megy. A panaszos közli, hogy a lányát várja, a 3. M. osztályba. A férfi elmondja, hogy egész délután, 16 óráig farsang van, ahhoz, hogy a panaszos elvigye, osztályfőnöki vagy igazgató engedély kell. A panaszos közli, hogy nem akarja elvinni, ott akar lenni, csak meg akarja várni. Megkérdezi, hogy meg lehet-e nézni. A férfi elmondja, hogy mindenhez igazgatói engedély kell, mert most ünnepség van. A panaszos megkérdezi, hogy akkor menjen-e fel az igazgatóhoz, azt a választ kapja, hogy a férfi felszól. 25 másodperccel később közli a férfi, hogy a rendezvény nem nyilvános, a panaszos ülön kinn le. Fél perccel később pedig megkérdezik, hogy a panaszos a gyermek édesapja-e, amire igenlő választ ad.

b) A második felvétel 46 perc 29 másodperc terjedelmű. Az elején hangzavar van, ezért ne érthető a szöveg.

Ai: A bírósági határozat alapján járunk el.

P: de ezt nem értem, tehát

Ai: az alapján, írásban, eredeti példány fent van az iskolában, az édesanyától a láthatásról.

P: Igen, ez nekem is megvan, úgyhogy ez a ... Na jó, csak én nem erről a papírról beszélek, én arról a papírról beszéltem, hogy nekem nem szabad az iskolában tartózkodni, nem jöhetnek ide a kislányomért, tehát én erről beszélek, meg az ehhez kapcsolódó jogszabályról, hogy én ezt megkapjam írásban.

Ai: Ezt el lehet olvasni a köznevelési törvényben.

P: Akkor nyomtassa ki.

Ai: Nem, nem nyomtatok én semmit! Jó, hogy nem már a Btk.-t nyomtatom ki, meg mit tudom én. Semmiféle dolgot nem nyomtatok ki. Itt az iskolában 8-tól 4 óráig tanítás van ezalatt az idő alatt, itt szülő csak akkor tartózkodhat, ha igazgató úrhoz jön, irodába jön, stb.

P: Akkor mennék az igazgató úrhoz.

Ai: Nincs még itt az igazgató úr.

P: Akkor megvárom az igazgató urat.

Ai: Én vagyok itt.

P: Amennyiben zavaró a jelenlétem, akkor kérem, hívjon rendőrt!

Ai: Igen, ott legyen kedves kimenni.

P: Nem fogok kimenni, hívjon rendőrt, az a kérésem

Ai: P., P. menjél, légy szíves szóljál, hogy hívjanak rendőrt, jó?

P: Köszönöm!

Ai: Ott legyen olyan kedves.

P: Nem, majd jönnek a rendőrök, és kivisznek, jó? Itt van belőle az eredeti nálam, úgyhogy erre nincs szükségem

Ai: Azt önnek fénymásoltam, és az az öné. Szia, gyere be, légy szíves. Jön már a rendőrség.

Hosszú percekig csak folyosói járkálás hallható, majd 8 perc 39 másodperctől a panaszos telefonál („Szervusz! ... Ó, nem tudom, nem tudom, azért hívják a rendőrt, mert az anya utasításba adta, hogy én nem jöhetek be a gyerekekhez, ugye, 4 óra előtt, hát így van, megvárhatom ott is, hát ezt én is így tudom, hogy ... A rendőr, igen, de tájékoztatni nem akarnak, és leírni sem akarnak semmit, de csak, csak szavak. Így van, az oktatási törvény alapján kötelességük, még sem teszik meg valami oknál fogva, csak itt a Dob utcában ... Nem tudom, szerintem fent van a neten ... értem ... Jó, jó, jó. Akkor lehet, hogy még hívlak! Megjött az igazgató úr, lehet, hogy még hívlak. Igen, igen, jó! Köszönöm szépen, még kereslek, szia!)

I: Az a helyzet, hogy ugye van egy határozat, ami alapján, ugye, ön ide nem jöhet be, tehát igazából... (11 perc 20 másodperctől hallható)

P: Anyuka határozata arról rendelkezik, hogy én nem jöhetek be az iskolába?

I: Az, hogy a gyereket, itt megvannak a láthatásról a feltételek, hogy milyen módon láthatja a gyereket.

P: Szeretném látni a kislánynak a tanulmányi előmenetelét, a naplóba be szeretnék nézni.

I: A napló kivonatát, ha kér, elküldjük e-mailben, vagy írásban postán.

P: De itt szeretnék betekinteni, arra nincs lehetőségem?

I: Előzetesen be kell írni, hogy mikor szeretne bejönni, most, hogy egy iskolai program van. Tehát igazából a gyereket ön itt, ugye, most tanítás közben nem láthatja, mivel most iskolai foglalkozás, és nem zavarhatja meg az iskolának a rendjét.

P: Nem is állt szándékomban megzavarni a rendet! Megzavartam?

I: Azzal, hogy itt van, és nem megy el!

P: Tehát a jelenlétem zavarja az iskola rendjét?

I: Hát nem úgy zavarja, hanem most olyan programok vannak, tehát ha valamit szeretne, írásban leírja.

P: Szeretnék betekinteni a naplóba, szeretnék értesülni a szülői értekezletekről, mert ugye semmiféle tájékoztatást nem adott ezekről az iskola számomra, a kislány tanulmányi előmeneteléről.

Ai: Mert nem is kell önnek, tehát az édesanyának adjuk meg a mindenfajta tájékoztatást, ahogy az a bírósági határozatban van. Tehát az édesanya a kizárólagos gondviselője a gyerekeknek. Innentől kezdve nekünk, neki van tájékoztatási kötelezettségünk.

P: Tehát nekem nincs jogom tájékozódni, sőt maguknak sincs kötelezettségük felém?

I: Így van, és ezt anyukával, meg az anyuka ügyvédjével kell megbeszélni, nekünk ahhoz van jogunk, amit...

P: Erről kaphatok egy papírt?

I: Ezt a két ügyvédnek kell ... mi csak azt tartjuk be, ami a bírósági végzésben van, amit anyuka beadott hozzánk.

P: Na jó, de hát attól még az apukája vagyok, a tájékozódási lehetőségem megvan.

I: Így van, anyuka révén, tehát anyukának kötelessége tájékoztatni önt a gyermek előmeneteléről, mikor van a láthatás, gondolom, azért találkozik anyukával.

P: Arról van szó, hogy anyuka 2014 júniusától az összes létező láthatást megtagadja, és mivel már több alkalommal is, amikor idejöttem, hogy megvárjam, most is egyébként rendes láthatás következik, de mivel 12-kor már elvitték az iskolából, jöttem előbb, így tudom megelőzni, hogy elvigyék.

Ai: Erről mi nem tehetünk, I: Ezt az ön ügyvédjének...

P: Én nem magukat hibáztatom.

I: Itt, ebben az iskolában ... igazából látja, van 400 gyerek, igazából én ezért vagyok felelős, hogy ez a 400 gyerek, nyugalomban, békességben legyen itt, és nem szeretnék semmi olyan dolgot, ami a nyugalmat megzavarja, ezért van az ...

P: Nem is szeretném megzavarni a nyugalmat, én is csak be szeretném biztosítani magamat, hogy biztos legyek az egészben, azért ragaszkodom az írásos papírhoz.

I: Ott van, ott van, a határozat, amit megkapott.

P: De a határozatban az nincs benne, hogy én az iskolában nem lehetek bent. Tehát nekem erről kell egy papír.

Ai és I: Hogyne lenne már, önnek a láthatási joga le van írva. Abban van, tehát, hogy mikor láthatja a gyereket, és hol kapja meg a gyereket, abba nincs beleírva, hogy ön az iskolában láthatja a gyermekét.

P: Pontosan azért, mivel, hogy nincs beleírva az, hogy az iskolában nem tartózkodhatok.

Ai: Nem. Az van leírva, hogy mikor láthatja a gyermekét. Minden páros héten pénteken 16 óra és 18 óra között.

P: nézze, nagyon jól tudom, hogy mikor láthatnám.

Ai: Akkor most, per pillanat, nincs páros péntek 16 és 18 óra

P: De én nem is látni akartam, meg megzavarni a tanulásban, csak megvárni

Ai: De ezzel már megzavarja, hogy nekünk rendőrséget kell hívunk

P: Ja, értem.

Ai: I: Hogyne zavarná meg, hogyne zavarná meg! Igen, van egy tervezett iskolai program, úgyhogy, ugye mondtuk, hogy az anyukától érdeklődjön

P: Az anyuka semmiféle információt nem ad át.

Ai. és I: Jó, hát akkor ott a bíróságon, ... akkor rendőrt kell hívni, és önt ki fogja innen kísélni az iskolából. Nem tudom, miért volt erre szükség.

P: A papír miatt, az a lényeg, hogy engem innen...

A.I. és I: Itt semmi féle papírt, se igazgató úr, se ... mi az alapján járunk el, ami nekünk a bírósági határozatban le van írva, minekünk erről semmiféle papírt nem kell önnek kiállítani.

Mi az alapján járunk el. Ha önnek ezzel problémája van, akkor ezt a bíróságon tudja megtámadni. A két ügyvéd egymás között megbeszéli, ha a szülőknek nem megy. Ha hoznak egy határozatot (nem értem, hogy miért van erre szükség?) Tehát én, és az igazgató úr úgy fogunk eljárni, ahogy legközelebb is, harmadjára is, ötödjére is, és ha így fog alakulni a dolog, a rendőrséget hívjuk mindig, önt ki fogja a rendőr kísélni. Igazgató úr elmondja a

körülményeket, s inentől kezdve, erről mindig jegyzőkönyv fog készülni, mert ugye jegyzőkönyvet kell erről írunk, és az szerintem lehet, hogy az ön kárára fog menni. Így van a bíróságon.

P: Akkor abból a jegyzőkönyvből szeretnék egy másolatot, lehetséges?

I: Jól van, ha kijött a rendőrség, akkor majd el fogjuk küldeni.

P: Jó, jó. Nekem lényeges az a jegyzőkönyv ... És akkor a naplóba csak úgy tudok betekinteni, ha írásban jelzem ezeket, ugye?

I: Igen, meg hát ugye az e-naplóhoz van kód, úgyhogy szépen anyukától elkéri a kódot, mert az az anyuka kötelessége önnek, mint szülőnek az e-napló kódot megadni, ha nem adja meg, akkor az ön ügyvédje hivatalból felszólíthatja anyukát, hogy igenis az e-napló hozzáférést megadhatja. Az e-naplóban benne van minden, benne vannak a jegyek, szöveges értékelések, a hiányzások, minden benne van. A dicséretet, az elmarasztalásokat. Minden benne van.

P: Anyuka mindenféle közreműködést megtagad! Gondolja, hogy meg fogja adni az e-napló kódját?

Ai: Hát ez nem az iskola problémája, nem tudunk mit kezdeni sajnos, hogy önök között milyen a viszony. Azt kértük, hogy ebből hagyják ki az iskolát. Tehát mi nem fogunk semmi olyat csinálni, ami törvénysértő, mert utána igazgató urat vonják felelősségre. És azt meg az édesanya teheti meg, hogy ha olyant csinálunk, ami nem a határozat alapján történik, ezt értse meg. Függetlenül attól, hogy mi mit gondolunk, mi minek örülnénk, meg mi lenne jó, csak úgy járunk el ahogy az törvény szerint nekünk elő van írva. Ezt értse meg. És ahogy az igazgató úr mondta, lehet, hogy többet árt magának, egy bíróságra kerül a dolog megint, hogy ilyen dolgok történnek itt, önhöz rendőrt kellett ide hívni. Szerintem ezzel sokat árt magának. De ahogy gondolja, tehát én nem tudok mit csinálni, mondtam, tehát ha kényszerít rá. Ez van szerintem, akkor ezt meg fogjuk tenni, és nem tudok mit csinálni, függetlenül attól, tudja már... Múltkor is volt ebből probléma, szerintem nem ez az első.

P: Milyen probléma volt múltkor?

Ai: Igen, múltkor is volt.

P: Tehát a probléma önök szerint az, hogy én szeretném látni a gyereket?

Ai: és I: Így van, a bírósági határozattal ellentétben, ön szeretne egy bírósági határozat...

P: De a bírósági határozat kettő és fél éve nincs betartva, hát ez itt a probléma!

I: Hát ezt az anyuka nem tartja be, akkor az anyukát kell, nem az iskolát...

P: Hát be van, már két per is van indítva, sőt három.

I: Onnantól kezdve a bíróság hoz egy határozatot, egy újabb jogerős határozatot

Ai: Anyukát azért felhívtam. Tájékoztattam róla, mi a helyzet, megköszönte, azt mondta, hogy tudomásul vette, jó. Tehát igazából most teljesen fölöslegesen van itt, fölengedni nem fogjuk.

P: Nem is akartam menni, csak megvárni a kislányt, hogy mikor négy óra van, akkor innen távozhassak vele.

Ai: és I: De a kislányt már elvitték, nem? Itt van még? Itt van! Hát négy óráig nem fog itt állni, az biztos.

P: Akkor erre kell a rendőr.

Ai: és I: Így van, majd megkérjük a rendőrt, hogy kísérje ki, ott tud várni, le tud ülni, kint.

P: Ott is le tudok ülni, a többi szülőnek miért szabad?

Ai: Mert a többi szülőnek be van írva, meg van beszélve, tehát ott, nekik joguk van ahhoz, hogy gyermekükkel... fél háromkor...

P: Tehát akkor én jogtalanul tartózkodók az intézetben?

Ai: Per pillanat, igen!

P: Na, erről adjon egy papírt, kérem!

Ai: és I: Ott van a határozat, a határozatban benne van, olvassa el!

P: Azt a határozatot felejtse el, írja le, hogy jogtalan a jelenlétem az intézetben!

Ai. és I: Hogy felejtenénk már el, minket az érdekel.

P: Akkor ne mondják, ha nem írják le, akkor ne mondják!

Ai: Uram, azt sem kell leírnom, mondtam már egyszer, azt se kell leírnom, hogy én az utcán valakit nem ütök le, mert az Btk.-ba ütközik.

P: Jó, jó hagyjuk. Nem akarom a vitát fokozni.

Ai: Itt senki nem vitatkozik, itt az ég adta világon senki nem vitatkozik önnel, nincs miről vitatkoznunk igazából, mert van egy helyzet, mit ön nem tart be, mi pedig...

P: Nézze, véleményem szerint nem jogtalan a jelenlétem, önök véleménye szerint jogtalan a jelenlétem, hát akkor most két ellentétes vélemény találkozott!

Ai: A határozat alapján önnek az épületben per pillanat nincsen joga tartózkodni. A határozat alapján így van! Kijön a rendőr, a rendőr is elolvassa, utána fogja és kikíséri magát az iskolából, ennyi fog történni. Mondom még egyszer, minket hoz iszonyú kellemetlen helyzetbe ezt, hogy ezt végig kell járnunk.

P: Nézze, nekem is nagyon kellemetlen, hogy...

Ai: De hát ezt nem így kell megoldani. Az ön problémáját, azt, sajnos, nem itt az iskolában fogjuk tudni megoldani.

P: Nem is magától kértem a megoldást!

Ai: De nekem úgy tűnik, mintha erre várna, hogy megoldjuk a problémáját

P: Én csak meg szeretném várni itt, hogy négy óra legyen, a kislányommal távozni tudjak.

Ai: iskola területén...

P: Azért mondom, addig, amíg, erről nincs írásos papír, hogy jogtalanul tartózkodom az iskola területén, addig maradok.

Ai: Na, itt van, uram, bárki, ha bejön az iskolába...

22 perc 22 másodpercnél megérkeznek a rendőrök az épületbe.

Ai: az igazgató-helyettes vagyok, mindjárt jön az igazgató úr is. Röviden vázolnám a problémát. Az édesapa szeretné látni a gyermekét. (P: Pillanat, pillanat!)

Ai: Szeretném mondani, nekünk van egy érvényes bírósági határozatunk, arról, hogy az édesapának mikor van joga gyermekét látni. Az úgy szól, hogy minden páros pénteken 16 óra és 18 óra között. Apuka bejött, nem először már, tehát többször is előfordult, most is tőlünk kérte, hogy gyermekét látni szeretné, és az előmeneteléről kérni információt. Erre nekünk a bírósági határozat alapján nincsen lehetőségünk. Azért az apuka nem hajlandó innen elmenni, ezért kértük az önök segítségét. Kérésünk az lenne, hogy itt az intézmény területéről...

RN: Jó napot! Mi a probléma?

P: Jó napot, annyit szeretnék helyesbíteni, hogy itt a padon ahol a többi szülő ül, én is itt szeretném megvárni a kislányomat

RN: Milyen, páros vagy páratlan hét van?

P: Páros, tehát rendes láthatás következik 16 órától. Meg szeretném várni a kislányomat, és vele szeretnék távozni innen. Ugyanis 2014 júniusától az anyuka az összes létező láthatást megtagadja, nagyon sok eljárást indítottam már ezzel kapcsolatban. Én úgy tudom, hogy jogosult vagyok, mint apuka betekinteni a naplóba, esetleg szülői értekezleten részt venni, a gyerekeknek a tanulmányi előmeneteléről értesülni. Ugye, az iskola ezt megtagadja, anyuka szintén megtagadja.

RF: Van gyámügy, ahol el tudja mondani a panaszát!

P: Tényleg? Őket is perlem, sajnos nem tartják be a határidőket.

Ai: Kizárólagos nevelési határozata van anyukának.

P: Itt van nálam egyébként az eredeti példány.

Ai: Az édesanyának természetesen tájékoztatnia kell, tehát az édesapának kizárólag az édesanyától kell ezeket az információkat megtudnia, mármint az iskola ezt nem teheti meg.

P: Pillanat, még nem fejeztem be, tehát kértem az igazgató urat, és az igazgató-helyettes urat, hogy ha véleményük szerint jogtalan a jelenlétem az iskola területén, akkor ezt adják írásba, és távozok. Nem akarják írásba adni, ezért hívták magukat.

RN: Amúgy csak 16 óra után láthatná a gyereket, nem?

P: Igen, 16 óra után.

RN: Most egy óra.

I: Ráadásul farsangi program van, meg minden.

P: De megvárni megvárhatom az iskolában, én úgy tudom

Ai: Nem, tudjuk biztosítani, hogy három órán keresztül bárhová jöjjön, menjen, megkértük, hogy az iskolán kívül tartózkodjon. Nem akarja ezt betartani, itt akarja megvárni, ezt viszont mi nem tudjuk biztosítani, hogy rá három órán keresztül bárki figyeljen, szemmel tartsa.

RN: ... bárki figyeljen, szemmel tartsa. Jó, személyigazolványt szeretnék kérni.

RF: Írd fel az urat, a többit majd kint, jó? (Lakcímkártyát is kérnek a panaszostól.)

P: Azt nem lehetne, ha már itt vannak, akkor megvárjuk a négy órát, hogy tudják a kislánnyal távozni?

RF: Maga szerint én itt fogok állni 2 és fél, 3 órát, uram?

P: Fél egy, még fiatal az idő, akkor majd visszahívom

Ai. és I: Az anyának kell átadni a gyereket, akkor meg nincs miről beszélni, egyértelműen itt a papír, hogy nem az iskolának kell átadni a gyereket.

RN: Önnek ebből van példánya.

P: Persze, itt az eredeti. Tehát akkor most felszólít, hogy távozzak az iskolából?

RF: Igen, négy óráig, megvárja a feleségét, és a felesége átadja magának a gyermeket.

P: Rendben, én esetleg kaphatok egy papírt, egy üres papírt, hogy felírom a jelvéyszámukat?

RN és RF: le lesz írva a rendőri jelentésben, Kerületi Rendőrkapitányság, kikérheti a rendőrségtől.

P: Értem, tehát akkor nekem nem fogják kiküldeni?

RN: Nem, az iskolaigazgató úgymond ő itt a seriff. Nem fogják megengedni azt, hogy ön itt megvárja azt négy óráig, amíg ide ér a felesége.

P: Azt még szeretném megkérdezni, hogy mi alapján intézkedtek jelen esetben? Hogy rendzavarás, bűncselekmény, vagy mi?

I: Nem, a határozat alapján. Négy órakor az anyuka adja át önnek a kislányt, igazából ezt már mondtam.

P: Pillanat, a rendőrség intézkedik, nem maga!

I: Tudom, de ezt már mondtuk, az iskolát hagyják ki ebből. Anyuka négy órakor jön a gyerekéért, önnek átadja a gyereket, kész. Most itt van, délben jön, iskolai programok vannak,

P: Mi alapján kell, hogy távozzak az iskolából?

RN: Kint megmondjuk

P: De mi alapján kell?

RN és RF: Kint megmondjuk. Meg fogjuk beszélni.

Ai: Minden jót, köszönjük a segítséget!

P: Szeretném tudni, hogy mi alapján kell elhagynom az iskolát? Itt sem maradhatok?

RN: Nem, mert az igazgató úr megmondta, hogy nem tartózkodhat az épületben!

P: Attól függetlenül nem jelenti azt, hogy az igazgató úr jogszerűen jár el.

RF: De jogszerű, ezért ő felel, azt enged be, akit ő akar.

P: Ugyan olyan szülője vagyok a kislánynak, mint az anyukája.

RN: Négy óra után, igen elviheti, senki sem mondta azt, hogy most nem viheti el a gyermeket, hanem azt, hogy négy óráig majd az anyuka... Nem az iskolában kell átadnia a gyereket,

hanem benne van a határozatban, hogyha elolvassa, hogy anyuka adja át!

P: Nézze, nagyon jól tudom, hogy mi van a határozatban, higgye el!

RN: De mi a probléma?

P: Az a probléma, hogy anyuka mindig eldugja a kislányt, és nem adja át, azért szeretném itt megvárni, hogy amikor...

RN és RF: Kint megvárja, kint megvárja.

P: És maguktól sem kapok egy papírt, hogy nem maradhatok itt bent?

RN: Nem kap egy papírt uram, azért mert erről egy rendőri jelentés készül, kikérheti a rendőrségtől, elviheti a bíróságra, gyámhivatalhoz, bárhová, ahova szeretné.

P: Tehát nem rosszindulatból...

RN: Felírtuk az úrnak az adatait? Személyi igazolványt és lakcímkártyát még szeretnék kérni.

P: Nem, nem rosszindulatból, de elég súlyos jogsértést követnek most el

RN és RF: Maga ennyire tudja? Minden nap uram! Igen? Minden nap! RF: Délben ilyen orientált, hogy fél egy van?

P: Kénytelen voltam, már lassan három éve megtagadja a láthatást.

RF: Gyámügy, bíróság! RN: Miért nem mondja el a gyámügynek?

P: Hát ezért kellene a pad, hogy kiterítsem a papírokat.

RF: Nem érdekel!

P: Hát akkor miről beszélünk, ha nem érdeklí, akkor miért kérdezi?

RN: Nagyon sok, nagyon sok esetben megyünk ki ilyen címekre

P: Túl léptek minden határidőt, nem tartják be a...

RN: Nem én tehetek erről, azért mondom, hogy el kell menni a gyámügyre.

P: De most beszélek! A gyámügyről. Több mint 2 és fél éve tart az ügy, és nem tesznek semmit, most ellenük is pert indítottam.

RN: Azt mondja, hogy megvan minden féle papírja. Elment a bíróságra ezekkel a papírokkal?

P: Persze.

RF: A B.-si Bíróságra ment?

P: Nem, a Bp. M. utcai bíróság az illetékes.

RF: B.-ön hozták a végzést.

P: Igen, csakhogy most a kislánynak a lakhelye Bp. van, akkor még É. volt, ezért a B. hozták, csak most mivel Bp. van, így a B.-ek hozzák

RF: És akkor volt a B.-i bíróságon?

P: Pontosan.

RF: És mit mondtak magának?

P: Még nem lett kitűzve tárgyalás, most adtam be január 30-án a felügyeleti jognak a...

RN: De azt tudja, hogy ez nem jó, hogyha ezt most még le is írjuk, és az is el fog kerülni. Ugye hozzá fogják csapni az egészséget mind a bíróságon, mind a gyámügyön, és idejön az igazgatóval cirkuszolni.

P: Nézze, egy 2500 tagú szervezet tagja vagyok én is, szintén hasonló esetekkel járt apukákról beszélek, és tudom jól, volt már hasonló helyzet, hogy kivitték az apukát az iskolából, és bizony ez jogsértés volt.

RN: De ön szerint a bíró mit fog mondani, hogy igen apuka, ez nagyon helyes dolog, hogy elmegy az iskolába, úgy, hogy van egy határozat, hogy mikor láthatja a gyereket. Meg fogja valószínű dicsérni, hogy ezt így kell csinálni, menjen nyugodtan, és tartsa fél az igazgatót.

P: Nézze, azért más ez az eset, mert 2 és fél éve az anyuka megtagadja a láthatást, tehát semmilyen láthatást nem teljesít.

RN: Arról mi már nem tehetünk. Ez a gyámügy. Minket az a része érdekel, hogy az igazgató felkérte önt, hogy hagyja el az épületet, itt megvárhatja anyukát négy óráig.

P: De nem teheti meg, erről beszélek, nem teheti meg

RN: Miért nem teheti meg?

P: Mert jogtalan.

RN: De miben jogtalan, nem tud választ adni.

Panaszos telefonál: „Szia! Pont most akartalak hívni! Miben jogtalan, ha kiraknak az iskolából? Nem tudtam megmondani, felügyeleti jog van, hogy van? Ja, igen, így van, így van. Hát kihoztak a rendőrök az iskolából, most itt állok a kapuban, elmondásuk szerint nem mehetek be sem. Jó. Igen, itt vannak. Mert, hogy a bírósági határozatra támaszkodnak ugye, ahol az van, hogy csak négy órától hol vehetem át a kislányt. De hogy az iskolában. De nem vittem el. Szerintük nem várhatom meg az iskolában, mert az igazgató úgy döntött. A rendőrök nem akarnak telefonon beszélni. Na, várj, V. P. (jelvéyszám: *), L. R. (jelvéyszám: **). És akkor, na, várjál, hova küldöm a panaszt? Független Rendészeti Panasztestület. Igen, van még egy jelvéyszám * H. B. Jó, oké, köszi, szia!”

P: Szóval a felügyeleti jogom...

RF: Majd a bíróságon mondja el, nem érdekel engem. Elhiszi? Nem érdekel? RN: Mondja, mondja, mondja.

P: Csak szünetel, de nem lett megvonva.

RN: Mi?

P: A felügyeleti jogom

RN: Uram, nem az a probléma, az igazgató úrnak sem az volt a problémája, hogy nem viheti el a gyereket.

P: Nem is akartam elvinni, csak meg akartam várni. Nem akartam elvinni, csak megvárni. Nem kell félre magyarázni, mert én csak meg várni akartam, hogy négy órakor mikor vége a tanításnak...

RN: ...igen, az igazgató kérte, hogy hagyja el az épületet, tanítás van, rendezvény van, és nem fog a biztonsági őr, meg nem tudom, ki van itt, meg még plusz egy ember azzal foglalkozni, hogy önre figyeljen, hol mászkál.

P: És milyen biztonsági őr kell, hogy vigyázzon rám?

RN: Nem tudom uram. Ha az igazgató úr ezt mondja, ez van.

P: Jó, de én is ezt mondtam, hogy nem biztos, hogy jogszerű, amit az igazgató mond, de persze mivel hogy egy igazgató mondja az már más.

RN: Még mindig ő felel az iskoláért, és nem én, sem maga.

P: Hát jó, csak ugyan olyan szülő vagyok, mint más.

RN: Így van, senki nem mondta, hogy nem ugyan olyan szülő, mint, ... Jó, készülni fog erről egy jelentés, a bíróságnak ki fogja kérni, gondolom aztán ennyi.

P: Meg panasz is fog készülni természetesen.

RN: Jó, minden jót!

P: Önöknek is!

c) A harmadik felvétel 35 perc 12 másodperc terjedelmű. Akkor készült, amikor 15 óra 40 perckor az édesanya kihozza a gyermeket az iskolából. A szülők együtt mennek a gyermekkel az utcán, de közöttük nincs beszélgetés. A felvétel 29 percétől hallható, hogy a panaszos beszél a lányával. Megkérdezi, hogy van, és hogy akar-e puszit adni neki. Ezt követően a gyermek és az édesanya bemennek a házba.

A panaszos beszélget egy ismeretlennel az utcán (tartalmának ismertetésétől a Testület eltekintett). A felvétel 34 perc 22 másodpercénél hallható, hogy egy női hang azt mondja: „ne gyere be, légy szíves”.

d) A negyedik felvétel 2 perc 1 másodperc terjedelmű, amelyen 1 perc 24 másodpercnél megszólal a panaszos (feltehetően a kaputelefonba mondja): „Andiért jöttem. Rendes láthatás van.” Az édesanya által elmondottak nem hallhatók. A panaszos megkérdezi: „Még van húsz perc. Kihozod?”

e) Az ötödik felvétel 3 perc 41 másodperc terjedelmű. A panaszos csenget, majd közli „még mindig én vagyok. Négy óra van. Ezt tudod jól! De ez nem így működik. Láthatás van és ... jönnie kell. Rendes láthatás van. Szóval: megtagadod a láthatást?” A válasz nem érthető. A panaszos megkérdezi: „Akkor hívod te vagy hívjam én a rendőröket?”

A következő pillanatban a panaszos telefonál. Köszön, bemutatkozik, és elmondja, hogy rendőri intézkedést szeretne kérni. Tettezésről van szó. Rendes láthatás megtagadása, vagy kiskorú veszélyeztetése, tulajdonképpen mindkettő. Elmondja a pontos címet. A panaszos fent van az emeleten, de akkor lemegy a kapuba, hogy beengedje a rendőröket. Otthon vannak és azt a választ kapta, hogy nem viheti el a gyermeket, aki kislány és 8 éves. Ez sajnos, 2014 óta így zajlik. A panaszos megismétli, hogy lent fog várakozni és elköszön.

f) Az utolsó felvétel 55 perc 59 másodperc terjedelmű. Az utcai zaj hallatszódik. A felvétel 13. percénél megérkeznek a rendőrök.

P: Jó napot! Olyan régen találkoztunk!

RN: Mi történt?

P: A láthatás megtagadása. 16 órától lenne a láthatás, és az anyuka megtagadja.

RN: Találkozott az anyukával?

P: Én kísérem el az iskolától idáig.

RN: És mit mondott az anyuka?

P: Nem beszélgettünk. Útközben nem. Nem nagyon vagyunk beszélő viszonyban. Ahogy említettem már, ez így zajlik már 2 és fél éve. Úgyhogy szeretném kérni ...mindenféléképpen...

RN: Erőszakkal nem vehetjük el a gyereket.

P: Nem erőszakkal. Említettem már, hogy egy 2500 tagú szervezet tagja vagyok én is. Volt már hasonló eset. A rendőrök ... és azonnali hatállyal működött a láthatás.

RF: Ez nem így működik. Már konzultáltunk mindenkivel ebben az ügyben, ahogy kaptuk a címet, most.

P: Márpedig elhangzott ez az eset és működött.

RF: Ez nem működik nálunk most. Be lehet menni a BRFK Teve utcába a panaszirodára, ott is beszéltünk az irányító központtal, beszéltünk kapitány urunkkal is. Ez úgy megy, ahogy mondtuk. Ön megy, feljeleníti anyukát a bíróságon, feljeleníti a gyámügynél. Mert mi erőszakkal...

P: A gyámügy elrendelte a végrehajtást, és most sem tartja be az anyuka.

RN: Ez az egész addig fog működni, addig fog menni ez a feljelentgetés, az anyuka is, ugye, elköveti a szabálysértést, hogy mindkettőjüktől el fogják venni a gyereket.

A rendőrök és a panaszos bemennek a lakóházba (14 perc 50 másodperc). Felfelé beszélgetnek.

RF: Mondta a volt párjának, hogy jön a gyerekért...?

P: Természetesen, tudja jól. V.-n lakom. 20 perccel négy előtt csengettem, akkor mondta, hogy nincs még négy óra. Utána négyig vártam. Akkor azt a választ adta, hogy nem szeretné a kislány, így nem vihetem el. Jól tudjuk, hogy a kiskorú nem hozhat döntést.

RN: Nem az szerepel a végzésben, hogy megvárja a négy órát és utána elhozhatja a gyereket. Az szerepel a végzésben, hogy négy óra után, ha anyuka átadja.

P: Az nincs odáírva, „Ha”. Anyukának kötelessége, ez nem feltétel.

RN: Azért mondom, becsönget négy órakor és nem adják át a gyereket. Azért, mert nincs ott anyuka.

P: Becsengettem az ajtón (nem érthető a mondat további része).

A felvétel 16. percénél becsengetnek a lakásba.

A: Ki az?

RF: Rendőrség. Köszön, bemutatkozik. Van egy bírósági végzés... az iskola részéről. 16 órától át kell adni apukának minden páros hét péntekjén.

A: A kislány nem szeretne elmenni az apukájával. Már azzal, hogy megjelent az iskolában, ez félelmet keltett benne. Sajnos, most is egész éjjel nem aludt, úgy mentünk iskolába, mert ilyen cirkuszok mennek a láthatásoknál.

RF: Nem lenne cirkusz, ha mindenki betartaná a végzést, amit a B.-i Járásbíróság hozott. Önök nem tartják be.

A: Ezért indítottam újraszabályozást a gyámügynél. Elkezdődött az ügyintézés. Felügyelt láthatás is volt, három alkalommal. Nyilván, három alkalomtól nem történik csoda. Volt egy újabb tárgyalás, január 30-án, ahol apuka beadott egy papírt, hogy én veszélyeztetem a gyermeket, és ő szeretné a gyermekelhelyezést. Ezzel az újraszabályozás nem tud működni. A kislány januártól annak van kitéve, hogy az iskolában megjelenik az apuka, el akarja onnan vinni. Gyakorlatilag úgy megyünk iskolába, hogy rosszul van, nem akar menni iskolába.

RN: Így van. Erről van több rendőri jelentés is. Ez mind le van írva, hogy hányszor kinn voltak a rendőrök. Ezt mondtam önnek, hogy a bíróság ezt meg fogja látni, aztán...

RF: Az igazgató-helyettes azt mondta, hogy ne az utcán beszéljék meg. Apuka délben vagy fél egykor bement...

P: Délben mentem be, kértem a naplóba betekintést, és hogy megvárjam.

RF- RN: nem akarta elvinni a gyermeket, csak meg akarta várni a négy órát. Az iskolaigazgató megtiltotta ezt, jogosan. Ő felel az iskola rendjéért, biztonságáért. Megkérték, hogy távozzon. Távozott az épületből. Leírták a jelentésbe, hogy mi történt. A bíróság végzésében benne van, hogy önnek át kell adnia a gyermeket négy órakor minden páros hét pénteken, ami nem történt meg. Megint itt vagyunk. Erre szeretnék választ kapni: mi ennek az oka?

A: A gyerek nem akar elmenni az apukájával.

RF: Ezt jelezte már a bíróság felé?

A: Nem tudom hova vinni, ugyanis már két éve, amikor a bírósági végzés történt, felmérték, hogy apuka hol lakik. De most nem ott él, nincs tudomásom... De a kislány nem szeretne elmenni. A bíróság szerint péntektől vasárnap este hatig elvihetné. De a kislány nem szeretne elmenni, ott aludni, fél az apjától. Mindent végigcsináltam az újraszabályozásnál. Mindent megtettem annak érdekében, hogy kimozduljunk egy pontról. De a három alkalom nem elég, hogy a kislány nyisson az apja felé.

RF: Sem én, sem a kollega nem tud mit tenni, arra vannak a szervek. Nem fog sérülni a kislány, mert mi nem fogjuk elvinni erőszakkal.

N: Apukának kellene tudomásul venni, hogy rosszat tesz a gyereknek.

A háttérben hallható, hogy a rendőr személyi igazolványt kér.

P: Az első jelzést 2014. 6. hó 15-én tettem a gyámügy felé. És nem tett semmit (a többi része a mondatnak nem érthető) A mai napon az iskolában az igazgató elkövette a személyiségi jogom megsértését, megkülönböztetett, jó kis pert fogok a nyakába akasztani. ... A gyámhatóság nem tartotta be a határidőket, ezt már az ombudsman felé jeleztem. Ez azért van össze-vissza, mert tegnap történt. Csomó mindent lefénymásoltak ott, nem rendeztem el azóta. Ezek mind jegyzőkönyvek az elmaradt láthatásokról, némelyik jegyzőkönyv három elmaradt láthatást is magában foglal.

RN: Ki kell rendeltetni a gyámhivatalnak egy gyermek pszichológust. Legyen egy szakvélemény, hogy a kislány mit mond el ezzel kapcsolatban.

P: Van is, a felügyelt láthatás alatt készült. Az megint nem felel meg a valóságnak, amit anyuka mond, hogy a kislány retteg az apjától. Az volt az első jegyzőkönyv, amiben leírták ... A rendőrnővel el kezdik nézni a dokumentumokat.

RN: Amit mondott a felesége, hogy 3 alkalom...

P: Önként, nem a gyámhivatal, én önként felajánlottam, csak, hogy a kislánnyal lehessek. Született egy szakvélemény, jó is, hogy elvállaltam.

RN (miközben olvassa a dokumentumot): Igen, csak ők sem azt mondják, hogy elmehet az apukával, hanem hogy az intézményi keretek között...

P: Nem tartják célszerűnek, hogy az intézmény keretein belül folytatódjon a láthatás. A panaszos mutat egy végzést az elmaradt láthatások pótlásával kapcsolatban (április 20-ig van határidő). De esze ágában sincs pótolni.

RN: Ezzel azt fogja elérni a hölgy, hogy el fogják venni tőle a gyereket. Olvassa a végzést „a fentiekre való tekintettel nem tartjuk indokoltnak az intézményi keretek közti...”

P: Sajnos, van még egy ilyen dosszié. Egyszerűbb lett volna betartani a láthatásokat.

RN: Így van. Ez az, amit mondtam, előbb-utóbb el fogják venni tőle a gyereket. Védelembé vételét rendelik el, ha nem teljesíti. Gondolom, ő is kapott egy példányt.

P: persze. Tudja, mit csinál, felnőtt ember.

RN: Hogy most anyuka, vagy nagymama mit mond, nem tudom. Nem vagyok itt, ön sem. De erőszakkal nem vehetem el anyukától a gyereket. Én ezt le fogom írni, hogy anyuka azt mondja, nem adja oda a gyereket. Tudja vinni ezt is a bíróságra, ugyanúgy vonatkozik rá az 5000-500.000 forintig terjedő bírság is.

P: Tudja, miért nem bünteti meg a gyámhatóság? Mert köztisztviselő anyuka, és ilyen esetben jó barátok. Erre is megvan a megoldás, mert a média érdeklődik az eset iránt, és meg fog jelenni hamarosan a médiában.

RN: Abba is bele kell gondolni, hogy a gyerek 11?

P: 8

RN: 8 éves.

P: Eddig anyuka bemondására mindent elhittek. Máshogy...

RN: Kellene egy gyermek kihallgató, én nem hallgathatom ki a gyereket. Anyuka simán mondhatja, hogy nem volt itt, nem mindig hívott rendőrt.

P: Volt, hogy tanúkkal jöttem.

RN: Én most láttam a rendőrségi előzményeket. De ha két tanúval jön ide Nem tudom.

P: Minden megvan, sms, hívás részletezés ...

RN: Az a baj, hogy én nem bíró vagyok, hogy eldöntsem, kinek van igaza, ki jogosult, ki nem jogosult. Elhiszem vagy nem, hogy a gyermek nem akar menni.

P: Be kell tartatni a szabályokat.

RN: Az nem az én dolgom. Nekünk semmi közünk ehhez az egészhez, nem vehetjük el a gyereket, hogy „itt van, tessék, 16 óra 10 perc és majd vasárnap 18 órakor látja”.

P: Volt olyan kerületi kollega, aki mondta, hogy akkor erőszakkal idehozza a gyereket, csak akkor pont nem találtuk meg...

RN: és akkor elkezdem rángatni a gyereket, a gyerek elkezd visítani, mert éppen nem akar menni. Akkor is adjam oda önnek, mert éppen látni akarja?

P: Először is el kell magyarázni a gyerekeknek, hogy anyukája nagy bajba kerül, ha nem akar apukával menni.

RN: Magyarán erre kér fel, hogy befolyásoljak egy 8 éves gyereket?

P: Ez az igazság, meg fogják vonni a szülői felügyeletet anyukától.

RN: Ez az anya dolga. De én nem fogok befolyásolni egy 8 éves gyereket: ha nem megy, anya bajba kerül. Nem fogok lelkileg zsarolni egy 8 éves gyereket. Egy gyereket sem lehet így befolyásolni. Nincs még gyerekem. Szerencsére, vagy nem, nem is tudom. De biztos, hogy a saját gyerekeket sem tudnám úgy befolyásolni, hogy „ha nem mész, akkor apa bajban lesz”. Nem fogok befolyásolni, főleg lelkileg nem. Anyuka felnőtt, vállalja a felelősséget a saját tetteért. Aztán ennyi. ... A kerületi gyámhivatalnál anyuka elmondja, hogy „a gyermek nem kíván édesapjával elmenni.” Arról van papír, hogy anyuka kezdeményezte az újraszabályozást?

P: Ezt rá két évre tette meg.

RN: Erre mondtam, hogy egy állítás, egy tagadás. Az is le van írva, hogy ez az átadási helyszín?

P: A bírósági végzésben ez szerepel, ez van a laccímkártyán is. ...

RN: Lett volna tárgyalás?

P: Én indítottam végrehajtási eljárást, anyuka pedig megindította az újraszabályozás iránt az eljárást. Lett volna tárgyalás, de végül azért nem lett, mert beadtam egy papírt, ami alapján

kérném a szülői felügyeleti jogot, mert anyuka alkalmatlan azáltal, amiket csinál, a nevelésre. És egy másikat is a törvényszékre a Pest megyei és a B.-i Gyámhivatal ellen, mert nem megfelelően végezték a munkájukat, kártérítésre.

RN: Beteg volt a gyerek...

P: Miért? Akkor nem vagyok az apja, ha beteg? Ha együtt lagnánk, és beteg lenne, el kellene költöznöm?

RN: Ha együtt lagnának, nem lenne ilyen probléma. Ha bement a gyámhatósághoz, mit mondtak az egésszel kapcsolatban?

P: Egy darabig az érdeiek voltak illetékesek. Személyesen vették fel a jegyzőkönyvet, mégsem kaptam választ. A kerületben fel sem akarták venni a jegyzőkönyveket, azt mondták, csak előre egyeztetett időpontban. De ez is dokumentálva van. Ezért V. vetettem fel a jegyzőkönyveket minden alkalommal.

RN: De csak mondtak valamit?

P: Azt mondta az ügyintéző, hogy meg fogják bírságot anyukát. Egy éve mondták. Húzzák – halasztják az időt. Tudják, ha bírságot, akkor utána megvalósul a kiskorú veszélyeztetése, és a kapcsolattartás akadályozása. Addig, sajnos, a rendőrség nem tud mit kezdeni, mert nincs bírságolás.

RN: De ezt, gondolom, nem mondták el így önnek. ... A szakértői bevonás az a három alkalom?

P: Nem, újabb szakértőt szeretne.

RN: Ennek nem lesz jó vége egyik fél részéről sem!

P: Próbálom törvényes kereteken belül megoldani.

RN: Csak, tudja, odamegy egy közintézménybe, ahol már ismerik, és ez is bekerül a jelentésekbe.

P: Az nekem csak jó, higgye el! Volt már hasonló eset, és bizony, súlyos jogsértés lett. Jövök ide, ahova jönnöm kell, az előírás szerint. De nem távozok a gyerekekkel. Hova menjek, ha látni szeretném?

RN: Addig, amíg anyuka nem fog kapni bírságot, vagy nem kap papírt (itt nem érthető a szöveg). Nem tudom, miért nem akarja felfogni? Gyerektartást fizet?

P: Rendesen fizetem.

RN: Mennyit?

P: Havi 20 ezret.

Kiérkezik a lakásból a férfi rendőr, RF: Ha ez le fog játszódni két hét múlva is, hogy rábeszéli, lebeszéli a kislányt...

RN: Nem vagyunk itt, nem tudjuk, mit mond anyuka, nagymama... Elmondtam, talán egy szakértői vizsgálat segít.

P: Elidegenített.

RN: Nem lakunk velük, nem tudjuk, mi történik, csak ők hárman tudják.

RF: Két hét múlva ugyanúgy jönnek a rendőrök szerintem, nem fog történni semmi az ügyben. Elmonda a hölgy, hogy mindkét részről beadták a kérelmet, oda-vissza játék, és a bíróság nem dönt semmiben, megvárják, mi lesz a vége.

RN: Így van, a gyámügy felé is van jelezve. Amit mondtam, egy állítás, egy tagadás, ez fog menni.

P: Teljesen egyértelmű, hogy a láthatás megtagadása van.

RF: Ezt bele is írjuk a jelentésbe.

P: Arról nem beszélhetünk, hogy nem jövök, és nem érdeklődök a gyerek iránt.

RF: Ez lesz leírva, sokadszorra.

RN: Amikor rendőrök vannak, leírják, a mai napon is. De amikor idejön 2-3 tanúval, a hölgy simán mondhatja, hogy nem is volt itt.

P: Sok esetben nincsenek itt, pont azért, hogy ne is lásson rendőrt a gyerek. De a gyámhatóság is szokta kérni a rendőrség segítségét.

RF: Azért, hogy az érintett testi épségét felügyeljük. Nem azért, hogy elvigyük erőszakkal. Ezt követően a rendőrök és a panaszos indulnak le a lépcsőn, és beszélgetnek. A panaszos megkérdezi, hogy csináljon-e valamit rosszul, amire a rendőr nő válaszol, hogy nem biztos, hogy jó lenne. A panaszos mondja, hogy tudja, csak viccelődik. A rendőr nő megkérdezi, mióta nincsenek együtt az anyukával, a panaszos közli, hogy 2013 végétől. A panaszos megköszöni, hogy kifáradtak a rendőrök, és elköszönnek egymástól.

3) A panaszos továbbította a Testületnek a B.-i Járásbíróság 2014. április 3. napján kelt, és aznap jogerőre emelkedett, egyezséget jóváhagyó végzését.

A bírósági határozatba foglalt egyezségnek a külön élő szülő és a kiskorú gyermek közötti kapcsolattartásra vonatkozó és a panaszolt rendőri intézkedés napján érvényes része az alábbiakat tartalmazza. 2014. szeptember 1. napjától az apa jogosult a gyermeket minden hónap páros hétfőjén, pénteken délután 16 órakor magával vinni, és köteles őt az anyához vasárnap este 18 órára visszavinni. A szülők megállapodnak abban, hogy a gyermek átadásának és visszaadásának a helye a gondozó szülő lakásán van. Megállapodnak abban is, hogy a kapcsolattartás akadályáról a kezdő időpontot megelőzően legalább 48 órával hitelt érdemlő módon értesítik egymást, illetve, hogy amennyiben a kapcsolattartás elmaradása a gyermeknél, vagy a gondozó szülőnél felróható okból, illetve a kapcsolattartásra jogosult szülőnek fel nem róható okból történik, úgy azt a következő hétfőjén azonos időben pótolják.

II.

A Testület felvette a kapcsolatot az E.-i Kéttannyelvű Általános Iskola, Szakiskola és Szakközépiskola vezetőjével, annak érdekében, hogy adjon tájékoztatást arról, hogy a szülők mikor, milyen formában tartózkodhatnak az intézmény épületében.

1) A [link] linken található meg az intézmény Házirendje (a továbbiakban: Házirend, amely 2014-ben készült). A Házirendben nem található olyan rendelkezés, amely az iskolai nyitva tartásról, illetve arról szól, hogy a tanulók szülei a hivatalos ügyeiket (pl. információ- és tájékoztatáskérés, gazdasági jellegű ügyek) milyen időintervallumban intézhetik.

A Házirend azt tartalmazza, hogy a tanórai vagy tanórán kívüli foglalkozáson való részvétel után közvetlenül a tanulónak el kell hagyni az iskola épületét.

Az iskola a tanulók szüleivel írásban a tájékoztató füzetten keresztül tart kapcsolatot. Ezért a tájékoztató füzetet a tanulónak mindennap magával kell hoznia, és a szülők és a pedagógusok egymás közötti üzenetváltásait haladéktalanul be kell mutatnia.

A Házirendben nincs szabályozás a tanulók biztonsága érdekében hozott intézkedésekről, azaz például arról, hogy a biztonságuk érdekében a bejárati ajtót hogyan tartják zárva, van-e őrző-védő szolgálat, illetve hogy a szülők hova jogosultak belépni.

Az iskola napirendje tekintetében a tanítási órákat, a foglalkozások közötti szüneteket és a csengetési rendet tartalmazza a Házirend. A táblázat szerint a 0. óra 7 órakor veszi kezdetét, míg az utolsó, 8. óra 15 órakor ér véget.

b) A Testület felvilágosítás-kérése alapján az E. Kéttannyelvű Általános Iskola, Szakiskola és Szakközépiskola vezetője az alábbi tájékoztatást adta.

Emlékszik a sérelmezett rendőri intézkedésre, és a panaszosra. Az iskola ún. egész napos iskola, ami azt jelenti, hogy 8 és 16 óra között tartózkodnak benn a tanulók. [Szabályait a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Köznevelési tv.) rögzíti.] Amennyiben a szülő hamarabb kívánja elvinni a gyermeket, úgy azt írásban meg kell jelölnie pontosan, milyen alkalommal, vagy mely napokon (pl. ha a tanuló edzésre jár). Az intézményvezető engedélyezi a korábbi távozást.

A panaszolt esetben a vezető többször figyelmeztette a panaszost, hogy be kell tartania a szabályt, azaz, hogy előzetesen, írásban kellene kérni, ha előbb szeretné elvinni a gyermeket. Ugyanakkor a szóban forgó gyermek esetében bírósági végzés is van, ami alapján kapcsolatot

tarthat vele a külön élő édesapa, abban pedig az szerepel, hogy az édesanya adja át a lakóhelyén.

A Testület azon kérdésére, hogy a szülők, amennyiben előbb érkeznek meg az intézmény épületébe, hol tudnak várakozni, az igazgató elmondta, hogy a bejárat után van egy elektromos kapu, és amellett egy zárt helyiség, ahova a szülők bemehetnek. Portaszolgálat működik, zárják az ajtót. Amennyiben egy szülő hamarabb érkezik meg, azt a portás jelzi az ügyeletes vezetőnek. A porta mellett kifüggesztették azt, hogy hogyan (mikor) lehet a szülőknek közlekedni az épületben.

A panaszolt esetben a vezető, illetve a helyettese többször megkérték a panaszost, hogy menjen a várakozásra kijelölt helyre, de nem akart ott tartózkodni. A panaszos már délben megérkezett és egy tanítóval akart beszélni, a lánya tanulmányi előmeneteléről. Elmondták neki, hogy előzetesen egyeztetni kell, ha be akar menni és tájékoztatást akar, kérnie kell időpontot. Közölték azt is, hogy E-napló van, amibe be tud tekinteni, az édesanyától kell kódot kérnie ahhoz. A vezető nem akarta sem a panaszos gyermekét, sem a többi tanulót annak kitenni, hogy a panaszos a magatartásával a rendet megzavarja, ezért értesítették a rendőrséget.

Az iskolaigazgató azt is elmondta, hogy a panaszossal a kikerkező rendőrök normális hangnemben beszéltek. Az igazgatót egyébként a panaszos feljelentette az ombudsmannál.

III.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A panaszossal szemben a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Járőrszolgálati Alosztály állományába tartozó három rendőr intézkedett: egy r. főtörzsőrmester, beosztása: baleseti helyszínelő, egy r. törzsőrmester, beosztása: járőr és egy r. őrmester, beosztása: járőrtárs.

2) A Testület felvilágosítás-kérése alapján a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság vezetője az alábbi tájékoztatást adta.

a) A panaszossal szemben a 2017. február 24-én első ízben történt intézkedés tekintetében az szerepel a tájékoztató levélben, hogy az E.-i Kéttannyelvű Általános Iskola dolgozója telefonon tett bejelentést 12 óra 5 perckor a 112-es segélyhívó számra, miszerint az iskolába [...] rendőri segítséget kérnek, mivel onnan a panaszos a gyermekét szeretné elvinni, annak ellenére, hogy nincs láthatása.

A B. Központ utasítására szolgálati gépkocsival (E. -122 hívónévvel) 12 óra 24 perckor megjelent az iskolánál. A kikerkező rendőrök a helyszínen meghallgatták elsőként az iskola igazgatóját, majd az igazgató-helyettes és a panaszost. Az iskolaigazgató átadta / bemutatta a rendőröknek a B. Járásbíróság végzését. Egyéb dokumentumot nem mutattak be.

Az igazgató a rendőrök jelenlétében elmondta, hogy 12 óra 15 perckor az igazgató-helyettes értesítette őt arról, hogy az épületben tartózkodik a panaszos, mivel a gyermekét szeretné látni, annak ellenére, hogy a bírósági végzés részére ezt csak minden páros hónap péntekjén, 16 óra után teszi lehetővé úgy, hogy a gyermeket az édesanyja adhatja át neki. Az édesapát több alkalommal megkérték arra, hogy az iskola elhagyását követően, az utcán várja meg a 16 órás időpontot, aki azonban ennek nem tett eleget, nem volt hajlandó távozni.

A járőrök felhívták a panaszos figyelmét a végzésben foglaltakra, majd tájékoztatták, hogy az iskola igazgatója felel az iskola rendjéért, biztonságáért, továbbá – figyelemmel arra, hogy szabadon nem járhat az épületben, nem zavarhatja az iskola (éppen akkor folyó farsangi rendezvényét) életét, illetve jelenlétét, mozgását nem tudják figyelemmel kísérni – az igazgató úgy határozott, hogy a panaszos az épületben nem maradhat, a továbbiakban ott nem

tartózkodhat. Ezért felszólították a rendőrök az épület elhagyására, aminek a panaszos eleget is tett.

Az intézkedő rendőrök egységesen úgy nyilatkoztak, hogy az intézkedésük az adott jogszabályoknak megfelelően, kulturáltan, határozott hangnemben történt, amit a panaszos a helyszínen nem sérelmezett. Az intézkedés során minden érintettet részletesen meghallgattak. Miután a felszólítást követően a panaszos elhagyta az iskola épületét, az utcán, az iskola előtt jelezte azt, hogy a Testületnél az intézkedéssel összefüggésben panasszal fog élni. A rendőrök neveit és jelvéyszámait telefonon bediktálta egy ismeretlen személynek.

Az intézkedést jelentették a rendőrök a B. Központnak, amely megadta az engedélyt a helyszín elhagyására, az 12 óra 48 perckor megtörtént. Az intézkedést követően, azzal összefüggésben a rendőrségnél eljárás nem indult.

b) A panaszossal szemben a 2017. február 24-én második ízben történt intézkedés tekintetében a tájékoztató levél azt tartalmazza, hogy a panaszos mobiltelefonszámon tett bejelentést 16 órakor a 112-es segélyhívó számra arról, hogy a Bp kerület, K. utca * emelet *. sz. lakás előtt várakozik azért, hogy a bírósági jogerős végzésben biztosított gyermekláthatás jogával éljen, de az édesanya nem adja oda a nyolc éves gyermeküket. Emiatt rendőri intézkedést kér.

A B. Központ 16 óra 10 perckor adott utasítása alapján a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság állományából ugyanaz a három rendőr jelent meg a szolgálati gépjárművel, akik az első esetben intézkedtek.

A kiérkező rendőrök meghallgatták a panaszost, majd pedig a gyermek édesanyját. Az intézkedés során, a helyszínen dokumentumot nem adtak át, nem mutattak be.

A gyermek édesanyja a rendőröknek elmondta, hogy a B.-i Bíróság végzésében foglaltakkal tisztában van. A gyermek most is elmondta neki, hogy nem szeretne édesapjával elmenni, mivel a panaszos egy erdős területen lakik, ahol nem érzi jól magát. Az édesanya emiatt nem akarja a gyermeket átadni.

A járőrök a panaszos részére a szükséges jogi felvilágosítást megadták, amely szerint: amennyiben a végzésben biztosított jogait nem tudja érvényesíteni, az illetékes gyámügynél, illetve a végzést hozó bíróságnál is panaszt tehet.

Az intézkedő rendőrök egységesen úgy nyilatkoztak, hogy intézkedésük az adott jogszabályoknak megfelelően, kulturáltan, határozott hangnemben történt, amit a panaszos a helyszínen nem sérelmezett. Az intézkedés során minden érintettet egyöntetűen meghallgattak. A panaszos ezúttal nem jelezte panasztételi szándékát.

Az intézkedést követően a járőrök telefonon egyeztettek a készenléti csoportvezetővel, majd pedig jelentették a B. Központnak, amelynek engedélyével 17 óra 25 perckor eljárást nem rendeltek el.

c) A rendőri intézkedésekről a rendőrség hang- illetve képfelvételt nem készített. Az intézkedés során a panaszosnál nem volt hátható olyan eszköz, ami képet vagy hangot rögzített volna, és nem jelezte azt, hogy ilyet szándékában áll készíteni.

Az intézkedő rendőrök közül a kapitányságvezető a r. őrmestert nem tudta meghallgatni, mivel a rendőrt 2017. május 19-éig az A. RSZKI-hoz átrendelték. (A rendőrség továbbította a Testület részére az átrendelésről szóló dokumentumot.)

3) A „Küldés leírása” elnevezésű dokumentumok az alábbiakat tartalmazzák.

a) Az E. Kéttannyelvű általános iskolának a munkatársa [...] 2017. február 24-én 12 óra 5 perckor tett bejelentést a BRFK ügyeletére arról, hogy szeretnének iskolába rendőrt hívni, mivel a panaszos szeretné elvinni a gyereket, pedig láthatása nincs. A bejelentő az édesanyját már értesítette. Az apukát felvilágosították, hogy nem viheti el a gyermeket, mivel 16 órától van a háthatás kezdete, illetve nem az iskolától, hanem az előre egyeztetett helyszínről. A panaszos eléggé arrogáns magatartást tanúsított, felírta a rendőrök azonosítóját, ezért rendőri jelentés készül.

Helyszínre indulás időpontja 12 óra 9 perc. Kérkezés időpontja: 12 óra 24 perc, befejezés időpontja: 12 óra 48 perc. Az elintézés típusa: felvilágosítás; rendőri jelentés.

b) A panaszos 2014. február 24-én 16 órakor tett telefonon bejelentést a BRFK ügyeletére, miszerint a Bp. kerület, K. utca *. emelet *. sz. lakás előtt várakozik, jogerős bírósági végzésben biztosított gyermekláthatási jogával szeretne élni, de az édesanya nem adja oda a nyolc éves gyermeket. Máskor is előfordult hasonló eset. Rendőri intézkedést kér, a ház előtt fogja várni a rendőröket. A címre az E. *-es járőr megy. Megjelentek a címen, ahol meghallgatta a feleket, az általuk elmondottakat rögzítette, a szükséges felvilágosítást részükre megadta. A történeteket a rendőrök a korábbi rendőri intézkedésről készített rendőri jelentésükbe belefoglalják. Az E. *-es járőr véletlenül lett visszafordítva.

Helyszínre indulás időpontja 16 óra 9 perc. Befejezés időpontja: 17 óra 25 perc. Az elintézés típusa: adatgyűjtés, felvilágosítás, igazoltatás, rendőri jelentés.

4) Az intézkedő rendőrök jelentést készítettek a panaszolt rendőri intézkedés napján, amely az alábbiakat tartalmazza.

a) A rendőrök 2017. február 24-én, szolgálatuk ellátása során, 12 óra 20 perckor azt az utasítást kapták a B. Központtól, hogy menjenek a B. *. kerület, D. utca *. szám alatt található E.-i Kéttannyelvű Általános Iskola, Szakiskola és Szakközépiskolába, mivel onnan az iskola igazgatója bejelentést tett, hogy az egyik gyerek édesapja engedély nélkül el szeretné vinni a gyereket.

A rendőrök 12 óra 32 perckor jelentek meg a helyszínen. Felvették a kapcsolatot az intézmény igazgatójával, aki elmondta, hogy aznap 12 óra 15 perc körül az igazgató-helyettes értesítette, hogy az iskolában tartózkodó B. A. nevű gyerek édesapja, a panaszos, látni szeretné a gyereket, annak ellenére, hogy bírósági végzés van arról, hogy a gyereket az édesapának csak minden hónap páros péntekjén 16 óra után, az édesanya adhatja át. Ennek ellenére az édesapa, többszöri felszólítás ellenére sem volt hajlandó elhagyni az intézmény területét. Több alkalommal megkérték arra, hogy az iskola előtt, az utcán várja meg a 16 órát, illetve a gyermekédesanyját. A panaszos közölte, hogy ő az iskola épületén belül szeretné megvárni a 16 órát, azonban közölték vele, hogy erre nincs lehetőség, mivel nem járhat szabadon az intézményben, mivel zavarja az épületben levő gyerekeket, farsangi rendezvényt szerveznek, és nem áll rendelkezésükre olyan személyt biztosítani, aki a mozgását vagy jelenlétét figyelemmel tudná kísélni. Ezzel a panaszos nem értett egyet és továbbra sem volt hajlandó távozni.

Az igazgató átadta a rendőröknek a B.-i Járásbíróság 2014. április 3-án meghozott végzését, amelynek alapján a gyermeket csak az édesanya adhatja át a panaszosnak minden hónap páros péntekjén 16 órát követően. Az igazgató továbbá elmondta, hogy az elmúlt időszakban több alkalommal megjelent a panaszos az intézményben úgy, hogy azokon a napokon nem is láthatta volna a gyereket. Az iskolában nem alkalmaznak biztonsági szolgálatot, illetve portaszolgálatot, aminek az ilyen jellegű cselekményeknél jogköre lenne intézkedni, ezért is értesítették a rendőrséget. A történetekről értesítették a gyermek édesanyját is telefonon keresztül.

Ezt követően a rendőrök meghallgatták az iskola igazgató-helyettesét, aki elmondta, hogy 12 óra 10 perc és 15 perc között az iskola bejáratánál odament hozzá a panaszos, és fennhangon kezdett vele beszélni, és közölte, hogy látni szeretné gyermekét. Mivel ez az utcán történt és az igazgató-helyettes nem szeretne volna, hogy az iskolába érkező szülők hallják, hogyan beszél vele a panaszos, azt közölte, hogy menjenek be az iskola épületébe és ott kulturált hangnemben beszéljenek. Ezt követően elmondta a panaszosnak a bírósági végzésben foglaltakat, és több alkalommal felszólította, hogy távozzon az épületből és az iskola előtt várja meg a gyermek édesanyját. Miután a panaszos a felszólításnak nem tett eleget, az igazgató-helyettes tájékoztatta az igazgatót.

A rendőrök meghallgatták a panaszost, aki elmondta: azért érkezett hamarabb az iskolához, mert a gyermek édesanyja megtagadja a láthatást, semmiféle felvilágosítást nem ad a tanulmányaival kapcsolatban. Az édesanyát a gyámhivatalnál és a bíróságon is feljelentette, de azóta sem történt semmi. A rendőrök felhívták a panaszos figyelmét a bírósági végzésben foglaltakra, amire úgy reagált a panaszos, hogy jól tudja, mi szerepel abban.

A rendőrök tájékoztatták a panaszost, hogy az iskola igazgatója felel annak rendjéért és biztonságáért, aki úgy határozott, hogy nem tartózkodhat az épületen belül, ezért felszólították, hogy jelenlétükben hagyja el azt. A panaszos a felszólításnak eleget tett, majd az iskola előtt felhívta figyelmüket arra, hogy a Testületnél a rendőri intézkedés miatt panasszal fog élni, majd telefonon keresztül felvette valakivel a kapcsolatot, akinek bediktálta a rendőrök nevét és jelvéyszámát.

A rendőrök a történeteket jelentették a B. Központnak, amely közölte, hogy készítsenek írásos jelentést a történetekről, majd, engedélyével, 12 óra 47 perckor távoztak.

A rendőrök az érintett személyeket ellenőrizték a körözési nyilvántartási rendszerben, abban nem szerepeltek.

b) Aznap 16 óra 10 perckor a rendőrök azt az utasítást kapták a B. Központtól, hogy menjenek a Bp. * . kerület, K. utca * számhoz, mivel a panaszos bejelentést tett arról, hogy 15 óra 40 perckor megjelent gyermeke édesanyja az iskolánál, akivel közölte, hogy a hónap páros pénteki napja van és el szeretné vinni gyermeküket. Az édesanya azt mondta, hogy még nincs 16 óra, majd a gyermekkel elindult a tartózkodási helyükre. Odaérve a gyermek és az édesanya felmentek a lakásba. A panaszos elmondta azt is, hogy amíg sétáltak, nem kommunikáltak az édesanyával. A panaszos 16 órakor kaputelefonon felcsengetett a lakásba. Az édesanya kaputelefonon közölte vele, hogy nem adja át a gyermeket, mivel a gyermek – elmondása alapján – nem szeretne a panaszossal menni. A panaszos ezt követően értesítette a rendőrséget.

A rendőrök kérdésére a panaszos elmondta, hogy szeretné, ha a rendőrök elvonnák a gyermeket az édesanyától, és átadnák neki. A rendőrök közölték, hogy erőszakkal nem veszik el a gyermeket az anyától. Ezt a panaszos nem értette meg, és taglalni kezdte a bírósági végzésben foglaltakat.

A rendőrök ezt követően megjelentek az édesanya lakásánál, ahol kopogtatásra a nő nyitott ajtót. Elmondta, hogy tisztában van a bírósági végzésben foglaltakkal, azonban jelen pillanatban is, valamint a további elmulasztott alkalmak során is a kislány közölte vele, hogy nem szeretne édesapjával menni. A kislány azt mondta, hogy az édesapa erdős területen lakik, ahol nem érzi jól magát, nem szeretne vele menni. Az édesanya elmondta, hogy miután különváltak a panaszossal, azután kb. 2 év telt el, amikor a panaszos a láthatási pert elindította, mivel – tudomása szerint – külföldön dolgozott. Az édesanya közölte, hogy nem hajlandó átadni a gyermeket a panaszosnak.

A panaszos részére a szükséges felvilágosítást megadták, amit megértett és tudomásul vett.

A rendőrök felvették a kapcsolatot a készenléti csoportvezetővel, és a vele történt egyeztetést követően a megállapított tényeket jelentették a Belváros Központnak, aki utasítást adott írásos jelentéstételre.

A helyszínről 17 óra 25 perckor távoztak a rendőrök.

5) Az intézkedő rendőrök kiegészítő jelentése az alábbi információkat tartalmazza.

A rendőrök intézkedése az adott jogszabályoknak megfelelően, kulturált, határozott formában történt, amelynek hangnemét a panaszos a helyszínen nem sérelmezte.

Az intézkedésről kép- és hangfelvétel nem készült a hatóság részéről. Az intézkedés során a panaszosnál nem láttak kép vagy hang rögzítésére alkalmas eszközt, illetve nem jelezte, hogy felvételt készített, illetve a rendőrök tudomása szerint más sem készített felvételt.

Az iskolában történt intézkedésnél jelen volt az iskola igazgatója, az igazgató-helyettes, akiknek adatait az elsődleges rendőri jelentés tartalmazza. Az abban foglaltakat továbbra is fenntartják a rendőrök.

IV.

1) A panaszos sérelmezte az iskolaigazgató, illetve az igazgató-helyettes magatartását, amelynek tekintetében a Testület az alábbiakra hívja fel a figyelmet.

A Testület hatáskörét az Rtv. szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
- b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően
 - ba) az országos rendőrfőkapitány,
 - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek – a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség), – a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés), – a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fentiek értelmében a Testület a jogszabályi felhatalmazás hiányában nem rendelkezik hatáskörrel annak vizsgálatára, hogy az iskola dolgozói milyen szakmai utasítások és normák alapján jártak el, illetve azoknak hogyan tettek eleget.

2) A Testület továbbá felhívja a figyelmet a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) vonatkozó rendelkezéseire is – amelyeket egyébként a panaszos maga is ismer. A Btk. 208. §-a rendelkezik a kiskorú veszélyeztetésének büntetéről: „A kiskorú nevelésére, felügyeletére vagy gondozására köteles személy – ideértve a szülői felügyeletet gyakorló szülő, illetve gyám élettársát, továbbá a szülői felügyeleti jogától megfosztott szülőt is, ha a kiskorúval közös háztartásban vagy egy lakásban él –, aki e

feladatából eredő kötelességét súlyosan megszegi, és ezzel a kiskorú testi, értelmi, erkölcsi vagy érzelmi fejlődését veszélyezteti, büntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.” A Btk. 210. §-a pedig a kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása vétségét akként szabályozza, hogy az követi el, aki a hatósági határozat alapján nála elhelyezett kiskorú és a kiskorúval kapcsolattartásra jogosult személy közötti kapcsolat kialakítását vagy fenntartását a kapcsolattartás kikényszerítése érdekében alkalmazott bírság kiszabását követően is önhibájából akadályozza.

A panaszos – a bűncselekmények elévülési idején belül feljelentéssel élhet a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény rendelkezései alapján.

V.

A panaszos az első rendőri intézkedéssel összefüggésben azt sérelmezte a beadványban, hogy a gyermeke iskolájánál a rendőrök kitették az épületből. A második rendőri intézkedés kapcsán pedig panaszolta, hogy a rendőrök nem nyújtottak neki segítséget, hogy láthassa gyermekét. Álláspontja szerint a rendőri intézkedés diszkriminatív jellegű volt.

Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, a VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez való jogát, a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, illetve az Alaptörvény XV. cikkében foglalt diszkrimináció tilalmát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrségnek keletkezett-e intézkedési kötelezettsége mindkét alkalommal, illetve kellő jogszabályi felhatalmazás alapján kezdeményezett-e intézkedést vele szemben.

a) A 2017. február 24-én első alkalommal a panaszos kiskorú gyermekének általános iskolájánál történt rendőri intézkedés tekintetében a panaszbeadvány azt tartalmazza, hogy a panaszos megjelent az iskolánál, és érdeklődni szeretett volna gyermeke tanulmányi előmeneteléről, illetve szeretett volna őt megvárni, ott, ahol a többi szülő is várakozott, az igazgató azonban nem engedte, illetve a rendőrséget értesítette, majd kitették az iskolából. A panaszos által készített hangfelvétel szerint a panaszos az osztálynaplóba szeretett volna belenézni, illetve lányát megvárni. Elsőként az igazgató-helyettes közölte, hogy 8 és 16 óra között tanítás van, amely idő alatt szülő csak bizonyos esetekben tartózkodhat (ha irodába vagy az igazgatóhoz megy). A panaszos közli, hogy nem megy el, hívjanak rendőrt. Az igazgató később elmondja, hogy egy határozat alapján a panaszos nem mehet be az iskolába. A vita azon van, hogy a panaszos kér egy olyan dokumentumot az iskolától, amiben az szerepel, hogy ő nem mehet be az épületbe, mert a bíróság végzése nem erről szól, illetve továbbra is bele kíván tekinteni a naplóba. Az igazgató álláspontja szerint a panaszos mint édesapa csak az édesanyától, a szülői felügyelet gyakorlójától kérhet tájékoztatást, az iskola csak az édesanyát köteles tájékoztatni.

A rendőrségi dokumentumok szerint az iskola kért rendőri segítséget, mert a panaszos el akarta vinni onnan a kiskorú gyermekét, annak ellenére, hogy nincs láthatási joga az adott időpontra nézve.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 1. és 2. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv.-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében egyrészt általános büntügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyron visszaszerzését, másrészt szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a továbbá úgy rendelkezik, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A rendőrségi dokumentumokban megjelöltekre a Testület álláspontja szerint az alábbi, Rtv.-n és Szolgálati Szabályzaton kívüli jogszabályi rendelkezések hívhatók fel.

A Köznev. tv. meghatározza a szülők kötelezettségeit. A 72. § (1) bekezdés c) pontja szerint a szülő kötelessége, hogy tiszteletben tartsa az iskola vezetői, pedagógusai, alkalmazottai emberi méltóságát és jogait, tiszteletet tanúsítson irántuk, míg az (5) bekezdés a) és b) pontjai szerint a szülő joga különösen, hogy megismerje a nevelési-oktatási intézmény pedagógiai programját, házirendjét, tájékoztatást kapjon az abban foglaltakról, gyermeke fejlődéséről, magaviseletéről, tanulmányi előmeneteléről rendszeresen részletes és érdemi tájékoztatást, neveléséhez tanácsokat, segítséget kapjon. A Köznev. tv. szabályozza a pedagógusok kötelességeit és jogait is, amely között szerepel, hogy a pedagógus alapvető feladata a rábízott ... tanulók nevelése, oktatása. Ezzel összefüggésben kötelessége különösen, hogy a szülőt (törvényes képviselőt) rendszeresen tájékoztassa a tanuló iskolai teljesítményéről, magatartásáról, az ezzel kapcsolatban észlelt problémákról, az iskola döntéseiről, a gyermek tanulmányait érintő lehetőségekről [62. § (1) bekezdés f) pont]. A köznevelési intézmény vezetőjével kapcsolatban a Köznev. tv. 69. §-ának (1) bekezdés a) pontja kimondja, hogy a köznevelési intézmény vezetője felel az intézmény szakszerű és törvényes működéséért.

A Köznev. tv. 27. §-ának (2) bekezdése szerint általános iskolában a nevelés-oktatást a délelőtti és délutáni tanítási időszakban olyan módon kell megszervezni, hogy a foglalkozások

legalább tizenhat óráig tartanak, továbbá tizenhét óráig – vagy addig, amíg a tanulók jogszerűen tartózkodnak az intézményben – gondoskodni kell a tanulók felügyeletéről. Az általános iskola e törvény rendelkezéseinek megfelelően egész napos iskolaként is működhet. A 4. § 4.10. pontja szerint az egész napos iskola egy iskolaszervezési forma, ahol a tanórai és más foglalkozásokat a délelőtti és délutáni időszakra egyenletesen szétosztva szervezik meg, működését, feltételrendszerét az oktatásért felelős miniszter jogszabályban határozza meg. A szóban forgó iskola ún. egész napos iskolaként működik, illetve a vezető engedélyezheti – előzetes, írásbeli kérelem alapján – korábbi távozást. Az iskolaigazgató tájékoztatása szerint továbbá portaszolgálat működik, illetve külön helyiségben várakozhatnak a szülők.

A Testület megítélése szerint az a körülmény, hogy egy nevelési intézmény segélykéréssel fordul a rendőrséghez annak érdekében, hogy annak rendjét fenntarthassa, mindenképpen olyan körülmény, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A Testület megállapítása szerint az intézkedés kezdeményezésével nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

b) A 2017. február 24-én történt második rendőri intézkedéssel összefüggésben a panaszos azt adta elő, hogy a kiskorú gyermeke édesanyja megakadályozta a láthatási jogát, ezért kért rendőri intézkedést. A panaszos által készített hangfelvételek szerint a panaszos megjelent a gyermek tartózkodási helyénél, és kaputelefonon jelezte láthatási szándékát, aminek a gyermek édesanyja nem tett eleget, ezért értesítette a panaszos telefonon a rendőrséget. A rendőrségi dokumentumok is ezt a körülményt tartalmazzák a helyszínen történt megjelenés okaként.

A Testület álláspontja szerint az Rtv. fentebb idézett rendelkezései alapján a második esetben is intézkedési kötelezettsége keletkezett a rendőrségnek: az állampolgári segélykérés alapján a helyszínen való megjelenés, és a tényállásról való tájékozódás érdekében. **Az intézkedéssel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.**

2) A Testület vizsgálta azt, hogy az egyes esetekben mennyiben tett eleget a rendőrség a felvilágosítás-adási (segítségnyújtási) kötelezettségének.

Az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles az intézkedés tényét és célját szóban közölni.

Az Rtv. 24. §-a továbbá szabályozza a rendőrség segítségnyújtási, illetve felvilágosítás-adási kötelezettségét: a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége megghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. (A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.)

A panaszos és gyermekének édesanyja között az egyezségkötés (2014. április 3.) időpontjában már a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) volt hatályban. Emellett a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.)

Korm. rendelet (továbbiakban: Gyer.) vonatkozó rendelkezéseit szükséges jelen panaszügyben figyelembe venni.

A Ptk. 4:178. § [A kapcsolattartás joga] (1) bekezdése szerint a gyermeknek joga, hogy különélő szülőjével személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn. A gyermeket nevelő szülő vagy más személy köteles a zavartalan kapcsolattartást biztosítani. Ugyanezen törvényhely (2)-(3) bekezdései szerint a gyermektől különélő szülő – ha a bíróság vagy a gyámhatóság eltérően nem rendelkezik – jogosult és köteles gyermekével kapcsolatot tartani. A szülőnek joga van gyermekével kapcsolatot tartani akkor is, ha a szülői felügyeleti joga szünetel, kivéve, ha a gyermek vagy a gyermekkel közös háztartásban élő hozzátartozója sérelmére elkövetett cselekmény miatt elrendelt távoltartó határozat hatálya alatt áll.

A Ptk. 4:180. § [A kapcsolattartási jog tartalma] szerint a kapcsolattartási jog magában foglalja a gyermekkel való személyes találkozást, a gyermeknek a lakóhelyéről vagy a tartózkodási helyéről rendszeresen, meghatározott időtartamra történő elvitelét, a gyermekkel időszakonként, elsősorban az oktatási szünetek és a többnapos ünnepek időszakában való huzamos együttlétet, és kiterjed a kapcsolat személyes találkozás nélküli fenntartására. A Ptk. 4:181. § [A kapcsolattartás rendezése] szerint a kapcsolattartásról a házassági vagy a szülői felügyelet rendezése iránti perben a szülők egyezsége köthetnek; egyezségük hiányában a kapcsolattartásról – kérelemre vagy a gyermek érdekében hivatalból – a bíróság dönt. Ugyanezen törvényhely (4) bekezdése szerint, ha a kapcsolattartás kérdésében a bíróság döntött, a kapcsolattartás megváltoztatását a határozat jogerőre emelkedésétől számított két éven belül a bíróságtól lehet kérni. A Ptk. 4:185. § [A kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása] kimondja, hogy a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtásáról a gyámhatóság gondoskodik.

A Gyer. Második része tartalmazza a szülői felügyelet és kapcsolattartás szabályait. A 27. § szerint a kapcsolattartás célja, hogy a gyermek és a kapcsolattartásra jogosult személyek közötti családi kapcsolatot fenntartsa, továbbá, hogy a kapcsolattartásra jogosult szülő a gyermek nevelését, fejlődését folyamatosan figyelemmel kísérje, tőle telhetően segítse. A kapcsolattartás formái a folyamatos, az időszakos és a felügyelt kapcsolattartás. A folyamatos kapcsolattartás magában foglalja a gyermekkel a gyermek szokásos tartózkodási helyén való személyes találkozást (a továbbiakban: meglátogatás), a gyermeknek a szokásos tartózkodási helyéről rendszeresen, meghatározott időtartamra, a visszaadás kötelezettségével történő elvitelét, meghatározott időtartamú külföldre vitelét, és a gyermekkel személyes találkozás nélkül történő rendszeres kapcsolattartást – így különösen a levelezést, a telefonkapcsolatot, illetve az informatikai eszköz útján való kapcsolatot –, az ajándékozást és a csomagküldést. Az időszakos kapcsolattartás magában foglalja a gyermekkel a tanítási szünetek és a többnapos ünnepek időszakában való huzamos együttlétet, a külföldre vitel lehetőségével vagy annak a gyermek érdekében való kizárásával. Nincs helye folyamatos kapcsolattartásnak az időszakos kapcsolattartás ideje alatt, a gyermeket gondozó szülőt megillető, a gyermekkel folyamatosan együtt tölthető időtartam alatt, amelynek mértéke a kapcsolattartásra jogosultat a kapcsolattartást rendező egyezség, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat szerint megillető időszakos kapcsolattartás időtartamát, ha a kapcsolattartást rendező egyezség, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat nem rendelkezik a kapcsolattartásra jogosultat megillető időszakos kapcsolattartás időtartamáról, a két hetet nem haladhatja meg. A gyermek érdekét veszélyeztető körülmény vagy felróható magatartás hiányában a kapcsolattartásra jogosulttól az elvitel, és – különösen, ha a

kapcsolattartásra jogosult szülő szokásos tartózkodási helye külföldön van – a meghatározott időtartamú külföldre vitel jogát is magában foglaló kapcsolattartás nem vonható meg.

A Gyer. 29. §-a szerint a gyámhivatal vita esetében a kapcsolattartásról, vagy annak megváltoztatásáról bármelyik fél kérelmére dönt, kivéve, ha a szülő és a gyermek kapcsolattartásának megállapítása a Ptk. 4:181. § (1) bekezdése szerint a bíróság hatáskörébe tartozik.

A Gyer. 29/A. §-a kimondja, hogy a gyámhivatal a kapcsolattartást elsősorban tárgyalás megtartása során, a gyermeket gondozó szülő vagy más személy (kapcsolattartásra kötelezett) és a kapcsolattartásra jogosult egyezségével törekszik rendezni. A Gyer. előírja, hogy melyek az egyezség minimális tartalmi követelményei. A gyámhivatalnak az egyezség létrehozása során törekednie kell a felek és a korlátozottan cselekvőképes gyermek közötti megegyezésre. Nem lehet az egyezséget jóváhagyni, ha az ellen az ítélőképessége birtokában lévő gyermek kifejezetten tiltakozik. Az egyezséget a gyámhivatal jóváhagyja és határozatba foglalja, ha az megfelel a gyermek érdekének, véleményének és a kapcsolattartás céljának. Az egyezség jóváhagyásával egyidejűleg a feleket tájékoztatni kell a kapcsolattartási jog korlátozása, szüneteltetése és megvonása következményeiről. Az időszakos kapcsolattartás időtartamát a gyermek életkorának és fejlettségének megfelelően kell meghatározni. Tanköteles gyermek esetén a tanítási szünetek időpontjára és tartamára az oktatásért felelős miniszternek a tanév rendjét meghatározó rendeletében foglaltak az irányadók. Egyezség hiányában a gyámhivatal – a kapcsolattartás céljának megfelelően – a Ptk. 4:181. § (2) bekezdésében meghatározott szempontok alapján, a kapcsolattartásra jogosult és a kapcsolattartásra kötelezett méltányos érdekére, körülményeire, valamint a gyermek korára, egészségi állapotára, tanulmányi előmenetelére tekintettel, a gyermek érdekében dönt.

A Gyer. 30. §-a rendelkezik – egyebek mellett – a feleket terhelő tájékoztatási kötelezettség és az elmaradt kapcsolattartás pótlása kérdéséről. A kapcsolattartást akadályozó körülményekről a felek előzetesen, lehetőség szerint írásban vagy egyéb igazolható módon, késedelem nélkül tájékoztatják egymást. Az elmaradt kapcsolattartást pótolni kell, ha az a kapcsolattartásra jogosultnak fel nem róható okból maradt el, feltéve, hogy a jogosult a kapcsolattartást szabályozó döntésben foglaltak szerint eleget tett előzetes tájékoztatási kötelezettségének vagy az előre nem látható akadályok felmerülését utólag igazolja. Az elmaradt kapcsolattartás pótlása nem veszélyeztetheti a gyermek egészséges fejlődését.

A Gyer. részletesen szabályozza a kapcsolattartási jog korlátozása, szüneteltetése és megvonása kérdéseit (ide tartozik az is, hogy a gyámhivatal a már megállapított kapcsolattartási jogot a gyermek érdekében, kérelemre, korlátozza, ha a jogosított a jogával a gyermek vagy a gyermeket nevelő személy sérelmére visszaél. Visszaélésnek, felróható magatartásnak minősül az is, ha a jogosult nem a bíróság vagy a gyámhivatal döntésének megfelelően él kapcsolattartási jogával) (31. §). Lehetőség van arra is, hogy a gyámhivatal a korábban megállapított kapcsolattartást megváltoztassa (32. §)

A kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat végrehajtása szabályait a Gyer. 33. §-33/B. §-ai rendezik. Eszerint kapcsolattartás elmaradása esetén végrehajtás iránti kérelem benyújtásának van helye a kapcsolattartás pótlására (a kapcsolattartásra) – a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban – előírt határidő elteltétől, illetve a gyermek fejlődését veszélyeztető magatartás tudomásra jutásától számított 30 napon belül. A gyermek fejlődését pedig veszélyezteti, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy a kapcsolattartásra

kötelezett a kapcsolattartást rendező egyezségben, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozatban foglaltaknak önhibájából ismételten nem, vagy nem megfelelően tesz eleget, és ezáltal nem biztosítja a zavartalan kapcsolattartást. Ha a gyámhivatal megállapítja az önhiba fennállását, végzéssel elrendeli a végrehajtást. (Ekkor többféle lehetősége van a gyámhivatalnak: a mulasztó felet felhívja, hogy a végzés kézhezvételét követően esedékes kapcsolattartásnak a kapcsolattartásra vonatkozó határozat szerinti időpontban és módon tegyen eleget, illetve hagyjon fel a gyermeknek a másik fél ellen történő nevelésével, avagy felhívja, hogy a jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartás pótlását a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb 6 hónapon belül biztosítsa, és megjelöli a pótlás végső határidejét. A mulasztó felet figyelmezteti az előzőek szerinti kötelezettség önhibájából történő nem teljesítésének jogkövetkezményeire, és egyúttal a meghatározott cselekmény végrehajtása esetén igénybe vehető eszközök valamelyikét alkalmazza, továbbá erre irányuló kérelem esetén kötelezi a kapcsolattartás megghiúsítása folytán keletkezett igazolt költségek viselésére. Ezen túlmenően, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy a kapcsolattartásra kötelezett a végrehajtást elrendelő végzésben foglalt kötelezettségének nem tesz eleget, a gyámhivatal kérelemre végzéssel a család- és gyermekjóléti központ kapcsolatügyeletének, illetve a család- és gyermekjóléti szolgálatnak a közreműködését vagy a védelemben vétel elrendelését kezdeményezheti, ha a kapcsolattartás gyakorlása konfliktusokkal jár, folyamatosan akadályokba ütközik, illetve a felek között kommunikációs zavarok állnak fenn, dönt a feleknek a kapcsolattartás megszervezésére vonatkozó – a kapcsolattartás érdemét nem befolyásoló – kérelméről, így a gyermek átadásának és átvételének helyéről, időpontjának kismértékű változtatásáról, valamint az abban közreműködő személyekről. (Ezen intézkedések meghozatalára a végrehajtást elrendelő végzés jogerőre emelkedésétől számított általában 1 éven belül van lehetőség, illetve 2 éven belül van lehetőség, ha legalább 2 alkalommal bírság kiszabására került sor a végrehajtás elrendelésétől számított 1 éven belül. Amennyiben pedig a kapcsolattartásra kötelezett neki felróhatóan akadályozza a gyermeknek a kapcsolattartásra jogosulttal való kapcsolata kialakítását, fenntartását, vagy a gyermeket bizonyíthatóan folyamatosan a kapcsolattartásra jogosult ellen neveli és a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozatnak a végrehajtási intézkedések ellenére sem tesz eleget, a gyámhivatal kétféle dolgot tehet. Egyrészt a szülői felügyeleti jog rendezése (vagy a gyermek harmadik személynél történő elhelyezése) iránt pert indíthat, feltéve, hogy az a kiskorú gyermek érdekében áll, és azt a szülő vagy harmadik személy is kéri, másrészt feljelentést tesz kiskorú veszélyeztetése vagy kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása miatt.

A fentiekből kitűnik tehát, hogy a kapcsolattartás szabályozása elsősorban a felek megállapodásával, egyezségével, vagy gyámhatósági, illetve gyermek-elhelyezési per esetén bírósági határozattal történik. A bíróság vagy végzéssel jóváhagyja a felek egyezségét e tekintetben, vagy a hatályos jogszabályi keretek között (Ptk., Gyer.) szabályozza a gyermek láthatását. A fentiekből az is látható, hogy a Csjt. szűkös előírásait, ahogyan a bíróság határozattal rendezett kapcsolattartás előírásait a Gyer. tölti ki részletes tartalommal (pl. a folyamatos és az időszakos kapcsolattartás viszonyával), hiszen az ítélet célja csupán egy végrehajtható és nyomon követhető keret kialakítása, melynek végrehajtásáról önkéntes teljesítés hiányában vagy vita esetén a gyámhatóság gondoskodik, akinek eljárására pedig a Gyer. előírásai vonatkoznak.

a) Az első rendőri intézkedés tekintetében a panaszosi hangfelvétel azt tartalmazza, hogy az iskolához kikerkező rendőrök egyike – miután az igazgató, illetve az igazgató-helyettes közli az álláspontját, illetve a panaszos is elmondja, miért van benn az iskolában – közli, hogy van gyámügy, ahol a panaszos el tudja mondani panaszát. Ezt követően pedig felszólítják, hogy

távozzon az iskolából. A panaszos azon kérdésére, hogy mi alapján kell elhagynia az épületet, azt mondják neki, hogy majd odakinn közlik vele. Később azt közli vele az egyik rendőr, hogy az igazgató „megmondta, hogy nem tartózkodhat az épületben” a panaszos, és ő felel az iskola rendjéért. (Később elhangzik, „ha az igazgató úr ezt mondja, ez van”.) A bírósági határozatban továbbá az szerepel, hogy nem az iskolában kell átadni a gyereket. A r. törzsőrmester annyit mond, hogy „gyámügy, bíróság”, míg a r. főtörzsőrmester nő közli, hogy a panaszosnak a gyámügyhöz kellene fordulnia, illetve a bírósághoz.

A panaszos által rendelkezésre bocsátott, jogerős bírósági határozatba foglalt egyezségnek a kiskorú gyermekkel való kapcsolattartásra vonatkozó része szerint az apa jogosult a gyermeket minden hónap páros hétvégén, pénteken délután 16 órakor magával vinni, és köteles őt az anyához vasárnap este 18 órára visszavinni. A gyermek átadásának és visszaadásának a helye a gondozó szülő lakásán van. A rendőri intézkedés időpontjában a panaszosnak (páros hét lévén) láthatási joga volt.

A rendőrségi iratok szerint a rendőrök felhívták a panaszos figyelmét a bírósági végzésben foglaltakra, illetve tájékoztatták, hogy az igazgató felel az iskola rendjéért, biztonságáért. Az igazgató úgy határozott, hogy a panaszos az épületben továbbá nem tartózkodhat, ezért felszólították a rendőrök az épület elhagyására, aminek önként eleget tett. Minden érintettet a rendőrök részletesen meghallgattak.

A Testület a tájékoztatás, illetve felvilágosítás-adás kérdését két részletben vizsgálta. Egyrészt azt a kérdést, hogy a rendőrök az Rtv. 20. §-ában foglalt, az intézkedés tényére és céljára vonatkozó szóbeli közzéi kötelezettségét (megfelelően) teljesítette-e. Ebben a tekintetben azt a megállapítást tette, hogy a rendőrök mulasztást valósítottak meg akkor, amikor nem kérdezték meg az iskola vezetőjét (illetve helyettesét), hogy az intézmény házirendje tartalmaz-e arra vonatkozóan rendelkezést, hol várakozhatnak a szülők, amennyiben korábban érkeznek a gyermekükért. A panaszossal először nem közölték az intézkedésük okát („majd kint megmondjuk”), utóbb pedig azt mondták, hogy az igazgató közlése alapján távolították el az épületből. Hivatkozniuk kellett volna minimálisan az Rtv. vonatkozó rendelkezésére, azaz arra, hogy a 24. § alapján, mivel az iskola segítséget kért a panaszossal szemben, ezért intézkednek (igazoltnak). **Ebben a tekintetben a Testület megállapítja a panaszos tisztességes eljárásához való jogának sérelmét.**

A Testület vizsgálta továbbá azt is, hogy az iskolához kikerülő, ott intézkedő rendőrök a panaszosnak, a megismert, jogerős bírósági végzés birtokában, megfelelő tájékoztatást nyújtottak-e. A Testület arra az álláspontra jutott, hogy a panaszos végeredményben és összességében megfelelő tájékoztatást kapott. A konkrét esetben a rendőrök feladata az volt, hogy a bejelentés megalapozottságáról megbizonyosodjanak. A felek személyazonosságát meg kellett állapítani, a tényállást tisztázni kellett, majd pedig a szükséges tájékoztatást kellett megadni. Ez utóbbi körébe az tartozik, hogy közlik a rendőrök: a szóban forgó jogvita eldöntésére nincs hatásköre a rendőrségnek, de a panaszos a jogainak mely hatóság előtt szerezhetnek érvényt. Jelen esetben a helyszínen megjelent rendőrök tájékoztattak a helyzetről: arról, a bírósági határozat értelmében a panaszos a kiskorú gyermekével minden hónap páros hétvégén, pénteken délután 16 órától vasárnap este 18 óráig jogosult azzal, hogy a gyermek átadásának és visszaadásának a helye az édesanya lakása, és nem az oktatási intézmény. A panaszos továbbá ígéretet kapott a rendőri jelentés elkészítésére is (a panaszos számára, ez volt a lényeges, a későbbi bizonyítékként való felhasználás érdekében). **A**

Testület megítélése szerint a rendőrök megfelelő felvilágosítást nyújtottak a panaszosnak, amely által nem sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.

b) A második rendőri intézkedés tekintetében a panaszosi állítás szerint ugyanazok a rendőrök, akik az első esetben is intézkedtek, nem nyújtottak segítséget számára. A panaszos által rendelkezésre bocsátott felvételen hallható, hogy a rendőrök a panaszos segélyhívószámra történt bejelentésben foglaltak megalapozottságáról igyekeztek meggyőződni: meghallgatták a panaszost, miszerint 16 órától joga van a láthatásra, de az édesanya azt akadályozza. A rendőrök az édesanyja lakására is felmennek, elmondják neki, hogy a bírósági végzés szerint a panaszosnak láthatási joga van, és megtudakolják, hogy átadja-e a gyermeket a panaszosnak. A rendőrök közlik a panaszossal, hogy erőszakkal nem tudják elvenni a kislányt az édesanyjától, a jogkövetés önkéntes jellegű. A r. főtörzsőrmester nő az, aki a panaszossal foglalkozik (a r. törzsőrmester édesanyjával történő beszélgetésének további része nem hallható). Ő megtekint több, a panaszos által megmutatott hatósági dokumentumot, illetve elmondja, hogy a gyámhatósághoz kell fordulni, sőt, szakember (pszichológus) segítségét is igényelhetné a panaszos. Közli ő is, hogy nem befolyásolhatja a kislányt, illetve erőszakkal nem vehetik ez az édesanyjától. Az esetről szintén rendőri jelentés készül, erről is tájékoztatják a panaszost.

A rendőrségi dokumentumok a panaszosi állítást megerősítik: az édesanya nem adja oda a gyereket a panaszosnak láthatásra. A rendőrök meghallgatták a panaszost, a gyermek édesanyját, a helyszínen dokumentumot nem adtak át. Az édesanya közölte, hogy a gyermek nem akar a panaszossal menni. A rendőrök megadták „a szükséges jogi felvilágosítást”: ha a végzésben biztosított jogait nem tudja érvényesíteni, a gyámhatósághoz, illetve a bírósághoz fordulhat.

Az Rtv. fentebb idézett 24. §-a szerint a rendőrség főszabályként közérdekből járhat el, kivételes, hogy a rendőr magánérdek alapján jár el, amikor a törvényes védelem más módon nem biztosítható (ultima ratio elve).

A Testület álláspontja szerint a helyszínen a rendőrök számára annyi derült ki biztosan, hogy a panaszos és a gyermek édesanyja között egy családjogi (kapcsolattartás) vita van, aminek az eldöntése bírói, illetve gyámhatósági hatáskörbe tartozik. A Testület szerint ebből az következik, hogy a rendőröknek a bejelentés megalapozottságáról való megbizonyosodását követően a felek személyazonosságának megállapítása, álláspontjaik meghallgatása és a tényállás tisztázása volt a feladatuk, majd pedig a szükséges tájékoztatás megadása. Ez utóbbi körébe az tartozik, hogy közlik: a szóban forgó jogvita eldöntésére nincs hatáskörük, másrészt arról is, hogy jogaiknak mely hatóság előtt szerezhetnek érvényt.

A Testület rendelkezésére álló bizonyítékok alapján arra a meggyőződésre jutott, hogy a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság rendőrei által foganatosított intézkedés ezen követelményeknek megfelelt. A bejelentő és a gyermek édesanyjának személyazonosságát megállapították, mindkettőjüket meghallgatták, a szóban forgó bírósági egyezséget már az első intézkedés során megtekintették, illetve azt a panaszos (más dokumentumokkal együtt) az intézkedő rendőrnek bemutatta. A szükséges és elégséges felvilágosítás kérdése tekintetében a Testület megállapította, hogy annak is eleget tettek eleget a rendőrök. **A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a rendőrség a felvilágosítás-adási kötelezettségének eleget tett, ami által nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapjoga.** A Testület a panasz ezen részének megítélésekor figyelemmel volt arra is, hogy a

panaszos tulajdonképpeni célja, azaz a rendőri intézkedés megtétele, és általa a dokumentáció (jelentés) készítése megvalósult jelen esetben.

3) A panaszbeadvány szerint a rendőri intézkedés diszkriminatív jellegű volt: az első rendőri intézkedés során figyelembe vették a rendőrök a bíróság jogerős határozatát, míg a második esetben nem.

A rendőrségi dokumentumok szerint a rendőrök úgy nyilatkoztak, hogy az intézkedésük mindkét esetben a jogszabályoknak megfelelően történt.

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése rögzíti a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét: a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A részrehajlás nélkülség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. A rendőri intézkedés során nemre, fajra, vallásra, politikai nézetre tekintettel különbséget tenni nem szabad, illetve ez a minőség a rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet.

A mindkét esetben intézkedő rendőrök ugyanazon bírósági végzés alapján intézkedtek mindkét esetben, amely előírja a kapcsolattartás (láthatás) időtartamát, illetve a gyermek átvételének, átadásának helyszínét. Ezt mindkét esetben közölték (a panaszosi hangfelvételeken is hallható módon) a panaszossal. A Testület – a rendelkezésére álló információk alapján – nem talált olyan további körülményt, ami alapján a pártatlan eljárási módra lehetne következtetni, vagy ami alapján a panaszos hátrányos megkülönböztetésben részesült volna. **A részrehajlásmentes ügyintézés követelménye vonatkozásában alapjogi sérelem nem történt. A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a panaszolt rendőri intézkedés nem ütközött az Alaptörvényben rögzített diszkrimináció tilalmába.**

4) A panaszos kifejezetten nem sérelmezte ugyan a rendőrök hangnemét, ugyanakkor a Testület azzal kapcsolatban az alábbi megállapításokat teszi.

A Testület számára rendelkezésre álló hangfelvételeken egyértelműen hallható, hogy több esetben lekezelően, gúnyosan, kioktatóan beszéltek a rendőr a panaszossal. Az első rendőri intézkedés tekintetében a r. törzsőrmester a beszélgetés elején közli, hogy „Van gyámügy, el tudja mondani a panaszát!”, illetve megkérdezi, hogy „Maga szerint én itt fogok állni 2 és fél, 3 órát, uram?”. Amikor a panaszos közli, hogy a rendőrök súlyos jogsértést követnek el, mindkét rendőr flegmán reagál. A r. törzsőrmester, amikor a panaszos a dokumentumokat szeretné megmutatni, közli, hogy „Nem érdekel!”. Később is azt közli ez a rendőr, hogy „majd a bíróságon mondja el, engem nem érdekel”. A r. törzsőrmester magánvéleményének is hangot ad a délutáni rendőri intézkedés során („nem lenne cirkusz, ha mindenki betartaná a végzést...”), ugyanígy a r. főtörzsőrmester is (több ízben elmondja, hogy „egy állítás, egy tagadás van”, illetve hogy „nem lesz jó vége”, valamint közli, hogy nem befolyásolja a gyermeket, a saját gyermekét sem befolyásolná lelkiileg). Személyeskedés az is, amikor a rendőr az egyértelműen kapcsolattartási vita esetén a gyermektartásdíj összegéről, illetve annak rendszeres megfizetéséről érdeklődik a panaszosnál.

Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható az udvarias és

kulturált fellépés. Ezen törvényi rendelkezéssel összefüggésben a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire, különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége. Ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület továbbá felhívja a figyelmet a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexében (a továbbiakban: Etikai Kódex) foglalt követelményekre is, amelyek ugyan nem minősülnek jogszabályi előírásoknak, azonban alapjaiban meghatározzák a rendőri hivatás értékeit, megtestesítik az állampolgárok rendőrökkel szemben támasztott elvárásait, erkölcsi iránymutatásul szolgálnak, illetve morális alapot biztosítanak a rendőrség és az egyes rendőrök számára. Az Etikai Kódex 1. pontja szerint a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie”. Az Etikai Kódex 5. pontja kimondja, hogy „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint pedig a rendőr „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület a fentieken túlmenően utal a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakra, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület immár sokadik panaszügyben kifejti álláspontját: ilyen és ehhez hasonló esetekben akkor jár el helyesen a rendőr (amellett, hogy megfelelően türelmes, és toleráns), ha objektíven, tárgyilagosan jár el az intézkedés során, magánvéleményét nem fejt ki, kerüli a személyeskedést.

V.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy mindkét esetben intézkedési kötelezettségük keletkezett a rendőröknek, amely által nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A rendőrök a felvilágosítás-adási kötelezettségüknek mindkét esetben eleget tettek, ugyanakkor az intézkedés tényére és céljára vonatkozó szóbeli közlési kötelezettségüknek nem teljeskörűen tettek eleget, ami által csekély mértékben sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A Testület ugyanakkor nem talált olyan körülményt, ami alapján arra lehetett volna következtetni, hogy a rendőri intézkedés megtorló jellegű volt, ezért, megállapítása szerint nem sérült a tisztességes eljáráshoz való joga, illetve az nem ütközött a diszkrimináció tilalmába.

A fentiek miatt a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2017. december 14.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET